

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 303 ■ 24 Kasım 2007 ■ 1 YTL

DTP'yi kapatmak, 150 bin üyesine siyaset yasağı getirmek istiyorlar

KARDEŞİME DOKUNMA!

Türkiye'de yaşayan Kürtler'in temsilcisi durumundaki DTP bütün gücüyle barış için çabalarken yoğun bir saldırıya uğruyor. Her gün yeni bir cepheden DTP'ye vuruluyor.

DTP grubunu oluşturan ve seçimlere bağımsız adaylar olarak katılan milletvekilleri bu partinin ne denli bir kamuoyu desteğine sahip olduğunu bir kere daha gösterdi.

Ne var ki TBMM'de bir DTP grubunun kurulmuş olması kimileri için kabul edilemez bir durum haline geldi. Şimdi her fırsatta DTP'ye saldırılıyor.

Sokağa fırlayan faşistler DTP'nin yanı sıra Kuzey Irak'taki özerk yönetimi de hedef göstermeye çalışıyorlar.

Sokaktaki hezeyan basın tarafından da alabildiğine kışkırtıldı. Kürtler düşman ilan edildi. DTP düşmanın

partisi olarak gösterildi.

DTP milletvekillerinin yaşamları didik didik edildi. Eşlerinden dolayı suçlandılar. DTP kongresine saldırıldı.

Öcalan'ın kardeşinin seçilmesine saldırıldı. Nurettin Demirtaş'ın Genel Başkan seçilmesine saldırıldı. Asker kaçağı olduğu iddia edildi.

Bütün bunların üstüne DTP hakkında kapatma davası açıldı. İddianamede yer alan tüm iddialar neredeyse komik. Başsavcı DTP yöneticilerinin yanısıra bütün DTP üyelerinin siyasi haklarını yasaklamak istiyor. Yani 150 bin insana siyasi yasak istiyor. Başsavcı kimlerin oy verdiğini saptayabilse DTP'ye oy veren herkesin siyasi haklarını ortan kaldırmak da isteyebilir.

Bugünün önde gelen görevi DTP'ye, Kürt kardeşlerimize sahip çıkmaktır. Barış savunmaktır.

Afganistan
Emperyalistlerin kaybettiği savaş
Jonathan Neale - sayfa: 6-7

1918
Alman Devrimi
Cengiz Alğan
sayfa: 8

Kyoto'nun imzalanması için Küresel Isınmaya ve nükleer santrallere karşı

Ankara 1 Aralık Cumartesi

12.00,
Kolej kavşağı

13.30,
Abdi İpekçi Parkı,
Sihhiye

İzmir 2 Aralık Pazar

13.00
Gündoğdu Meydanı

İstanbul 8 Aralık Cumartesi

11.00
Tepe Naitilus,
Carrefour önü

14.00
Kadıköy İskele
Meydanı

Küresel Eylem Grubu

İstanbul: (0532) 396 25 07
- (0535) 439 21 93
Ankara: (0543) 417 36 07 -
(0539) 346 74 82,
İzmir: (0533) 445 34 68 -
(0555) 673 88 68
Bursa: (0542) 500 23 22

Deniz Baykal:

Bazen kardeşiz bazen düşman

Yılın ilk aylarından beri Irak'taki Kürt bölgesine askeri müdahale çığlıkları atan, izlediği gerginlik politikalarıyla savaşa zemin hazırlayan Baykal'ın geçen hafta Kürtleri, Irak'taki Kürt yönetimini bir ölçüde tanıyan sözleri herkese şaşırtmış. Ancak Baykal bildiğimiz Deniz Baykal'mış.

Baykal bu haftaya "askeri müdahalenin bir zorunluluk olduğu"nu açıklayarak başladı. DTP'nin kapatılmasından DTP'yi sorumlu gösteren Baykal, "PKK terör örgütüdür" deyin sözünü tekrarladı.

Baykal'ın zikzakları CHP parçalandıkça hızlandı. CHP'yi yöneten üçlü kadrodan Eşref Erdem, Baykal'a isyan bayrağı açtı.

Eski CHP sözcüsü Haluk Koç ise 1 ay önce Baykal'a karşı adaylığını açıklamıştı. Bu kez tasfiye edilecek bir parti örgütü, semt grubu ya da sol sosyal demokrat birilerinin kalmadığı CHP'nin liderliği kendi içinde mücadeleyle başladı.

sosyalist işçi'yi

internette takip

edebilirsiniz

sosyalistisci.org

Yükselen hareket ve
YENİ SOL

sosyalist işçi

satıcılarından alabilirsiniz

Generaller

Sussun mu konuşsun mu?

Yıllardır her siyasal gelişme karşısında herkesten önce konuşan üst rütbeli komutanlar Genelkurmay'ın resmi çizgisi dışında birkaç laf eden başka askerler çıktığında hemen yasaklama yoluna gidiyor. Fikret Bila'nın emekli generallerle yaptığı röportajları Milliyet gazetesinde 3-9 Kasım tarihleri arasında yayınlanınca, Genelkurmay bu askerleri susturmak için 'askeri tesislerde yararlanılmama' kararı aldı. Neden? Çünkü emekli

askerler devletin Kürt sorunu konusunda bugüne kadar yaptığı bazı hataları dile getiriyor ve böylece resmi tezin biraz dışına çıkıyorlardı.

Artık görevi başında bulunmayan bir memur çalıştığı kurum da dâhil olmak üzere her konuda fikrini belirtebilir. Gelişmiş dünyada da askerler, 'normal' zamanlarda, hükümetin politikası dışında görüş bildirmez, emekli olduktan sonra fikir beyan eder, hatta anılarını yazar. Bizde ise görev başındaki

(yani halen devlet memuru olan) askerler konuşur, emekli olduktan sonra resmi tezi şahinçe savunanlar her akşam TV'lerde tartışma programlarına katılır ama 'ters bir şey' söyleyenlere yasak gelir.

Genelkurmay görevde olan askerlerin (Genelkurmay Başkanı dâhil) siyasi görüş bildirmesini yasaklamalıdır. Asıl işi askerlik olanlar siyaset yerine askerî konularda açıklamalıdır. Örneğin Dağlıca saldırısında

yaşananların ayrıntılarını bilmek bütün yurttaşların hakkıdır. Oraya zorla götürülüp ölen askerler bu yurttaşların çocuklarıdır. Onları oraya taşıyan araçların tüm masrafları, benzinlerine kadar, bu yurttaşların cebinden çıkmaktadır. Bundan sonra yapılacak her türlü askerî işlemin faturası da doğal olarak önce bu yurttaşlara kesilecektir. Dolayısıyla, Dağlıca saldırısında yaşananlar bu yurttaşlara ayrıntılarıyla açıklanmalıdır.

Generaller ne dedi?

12 Eylül cuntacısı Emekli Gen. Kur. Bşk. Kenan Evren

"12 Eylül'de bir hatamız da oydu. Kürtçe konuşmayı yasakladık. Kürtçe yasağı koyduk. Kürtçe tedrisat yapılamaz dedik. Ama biraz ağır yasak koyduk. Hatta yasak kaldırıldı, ama hataydı. Hata olduğunu sonradan anladım."

Emekli Org. Aytaç Yalman:

"Sorunun sosyal boyutu eskidir. Aslında Türkiye'nin sorunu henüz sosyal boyuttayken görmesi ve doğru okuması gerekirdi. Maalesef bunun yapılamadığını görüyoruz", "Dilini konuşmak, şarkısını, türküsünü dinlemek istiyor, kültürünü yaşamak istiyor. Oysa, bizler o dönemde, 'Kürt yoktur' diye eğitilmişiz. Kürtler'i,

Türkler'in kolu olarak görüyoruz. Ortalıkta işte dağlarda gezerken, karda yürürken kart-kurt sesleri çıktığı için Kürt denilmiştir, gibi tarifler dolayısı. O dönemde sosyal istekleri bile biz 'yıkıcı faaliyetler' kapsamında görüyoruz."

Emekli Gen. Kur. Bşk. Org. Hilmi Özkök:

"Sanki, Irak'ın kuzeyine bir harekât yapılırsa bu iş biter. Şehitler verilmez. Hayır, bitmez. Neden bitmez? Daha evvel sınır ötesi harekâtlar yaptık. Karşı taraftaki silahlı unsurların büyük bir stratejik derinliği var. Bir tane torbaya var, vuruyor sirtına 200 kilometre gerilere gidiyor. Onu tanyanlar, bilenler, destekleyen insanlar var gittiği yerlerde."

Kyoto'ya şartlı evet

1-14 Aralık tarihlerinde Bali'de toplanacak iklim zirvesi öncesi Akdeniz çevre bakanları toplantısı öncesi Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu'dan Kyoto Ptotokolu hakkında açıklama geldi.

"Türkiye'nin küresel iklim değişikliğinde suçu yok. Türkiye'nin karbondioksit eşdeğer toplam emisyon miktarı, Avrupa Birliği ülkelerinin dörtte biri, ABD ve Kanada'nın altında biri kadardır. Türkiye'nin gelişmesine mani olmayacak şekilde özel şartları da dikkate alarak Kyoto'yu imzala-

maya hazır olduğumuzu söyleyeceğiz. Ama özel şartlarımızın dikkate alınması lazım. Biz üzerimize düşeni yapıyoruz, ama bunun sanayi ve gelişmemizi engelleyecek ölçüde olmaması lazım. Belli bir oranda emisyon etmiş elimizi azaltarak devam etmemiz gerektiğini düşünüyorum."

Türkiye toplam karbondioksitin yüzde 1 salıyor. Yüzde 25 ABD, yüzde 15 Çin gibi salım oranlarının altındaki ülkeler ortalama yüzde 2-3'lük seviyelere sahip. Türkiye bu oranla 197 ülke arasında 20. sıraya

yerleşiyor.

Yani Türkiye'nin iklim değişikliğine katkısı hiç de az değil.

Kyoto Protokolü'ne imza atma sözü olumlu bir gelişme. Ancak yaşam tehdit altındayken "özel şartlar" ileri sürmek, daha fazla sera gazı indirimine yanaşmamak, ölümcül politikaları sürdürmek anlamına geliyor.

Türkiye Kyoto Protokolü'nde belirlenen indirimle kendini smurlamamalı, yeni iklim anlaşmasında da taraf olmalı ve daha fazla sera gazı azaltmalı.

Neden Kyoto imzalanmalı?

Kyoto Anlaşması, anlaşmayı imzalayan ülkelerin karbon emisyonlarını azaltmayı öneriyor. Bu bütünüyle yetersiz bir önlem. Küresel ısınmayı durdurabilmek için insanlığın çok daha ciddi önlemler alması gerekir.

Enerji politikalarının bütünüyle değişmesi ve kömür, petrol ve nükleer enerji yerine rüzgar ve güneş enerjisinin kullanılması gerekir. Ulaşım politikalarının da radikalleşmesi gerekiyor. Kara ve hava taşımacılığının yerine etkin bir raylı ulaşım sistemi inşa edilmelidir.

Konutların izolasyonu sağlanmalıdır.

Bütün bu tedbirlerin alınabilmesi için önce enerji politikalarını yürüten şirketlerin yenilmesi gerekir. Çünkü en büyük 10 şirketin 9'u petrol ya da otomotiv üreticisi. Onları yenmeden küresel ısınmaya karşı gerçekten etkin önlem almak mümkün değil.

Öte yandan küresel ısınma bugün doğrudan yoksulları vuruyor. Küresel ısınmaya karşı hızla adım atmak gerekiyor. Felaket hızla üstümüze geliyor.

Neden Kyoto'nun imzalanması gerekir? Çünkü Kyoto'yu imzalamak bir yandan küresel ısınmanın nedeninin insanlar olduğunu kabul etmektir,

diğer yandan da bu konuda birşeyler yapmayı kabul etmektedir. Kyoto yetersiz de olsa bir ilk adımdır ve onu imzalayan bir hükümete baskı yapmak daha kolay olur.

Büyük petrol şirketlerinin otomotiv şirketlerinin yenilmesi bir devrim sorunudur. İşçi sınıfının devrim yapabileceği için eğitime ihtiyacı vardır. Bu eğitim okullarda değil mücadele alanlarında kazanılır. Mücadele alanı ise çeşitli reformların kazanılması için mücadeledir.

Sağlık hizmetlerinin paralı hale gelmesine karşı mücadele devrim değildir ama eğitimci. İşçiler reformları kazanmasını öğrenmeden devrimi

gerçekleştiremezler.

Kyoto'nun imzalanması bunun için önemlidir.

Türkiye'de Kyoto'nun imzalanmasını önemsemeyen bir "sol" kesim var. Bunlar aynı zamanda Türkiye'nin "ulusal değerleri" diyerek linyit kömürünü ve dolayısıyla termik santralleri da savunurlar, yani ulusalcılardır.

Türkiye'de hükümetin Kyoto'yu imzalaması önemli bir kazanım olacaktır.

Bunun için 1, 2 ve 8 Aralık'ta Ankara, İzmir ve İstanbul'da Kyoto'yu imzala diyerek yürüyeceğiz. Kyoto'yu imzalamayı küçümseyen "solcular" her zamanki gibi evlerinde oturunsunlar. Yürüyüş haberlerini gazetelerden okurlar.

Eğitim-Sen üyesine faşist saldırı

Gazi Üniversitesi İktisat Bölümü araştırma görevlisi ve aynı zamanda Eğitim-Sen üyesi Servet Akyol doktora öğrencisi sıfatıyla katıldığı ve kazandığı Öğrenci Konseyi temsilciliği seçiminden sonra, ellerinde sopalar ve bıçaklar taşıyan, ülkücü faşist bir grubun saldırısına uğradı, ciddi şekilde yaralandı.

Geçen yıl Eğitim-Sen üyesi Remzi Altun'da uzun saçlı ve küpeli olduğu için faşistler tarafından yaralanmıştı. Öğretim Üyesi Kadri Cangizbay, aldığı tehditler yüzünden işini bırakmıştı.

MHP, 1970'lerden beri Gazi Üniversitesi'ni temel örgütlenme alanı seçti. Devlet Bahçeli, burada akademisyen unvanını kazandı. Üniversitenin yönetim ve öğretim kadroları faşistlerin işgalı altında. Öğrenciler içinde bir azınlık olan faşistlerin okulda egemen olması, hem yönetimin hem de polislin desteğiyle sürüyor. Yıllardır sayısız saldırının yaşandığı Gazi Üniversitesi'ndeki son saldırıya karşı Servet Kaya'nın Eğitim-Sen üyesi meslektaşları protesto kararı aldı.

Irak ve Afganistan'ı yağmalayan şirketler

ABD'de faaliyet gösteren Kamu Bütünlüğü Merkezi adlı kuruluşun raporuna göre savaş ihalelerini en çok kazanan 100 şirket yabancılar aittir ve 100 ihaleden 31'ini Türk şirketleri aldı.

ABD yerel ve yabancı şirketlere 25 milyar doların üzerinde ihale dağıtarken en büyük pay ABD başkanı Yardımcısı Dick Cheney'in 1995-2000 yılları arasında yöneticiliğini yaptığı Halliburton şirketine gitti. Halliburton ve ona bağlı Kellogg, KBR şirketleri ABD yönetiminden 116 milyar dolar aldı.

Irak'ta ABD Dışişleri personelinin güvenliğinin sağlayan DynCorp International savaş ihalelerini kazanan ikinci büyük şirketken, bir çok cinayet ve katliama imza atanmış özel güvenlik şirketi Blackhawk 12. sıraya yerleşti.

Milyarlarca doların aktarıldığı şirketler herhangi bir denetime tabi tutulmuyor.

sosyalist işçi

Bu gereksinimi karşılamak gerekiyor

Hareketin yeni bir siyasi örgütlenmeye gereksinimi her gün biraz daha dayatıyor. Türkiye siyasal olarak büyük bir virajda. Kürt sorununda çok önemli bir noktaya gelindi. Ya şahinler kazanacak ve savaş hızlanarak ve daha da derinleşerek sürecek. Çözumsuzlük bir süre daha hakim hale gelecek ya da barış, siyasal çözüm doğrultusunda hükümet tarafı da adımlar atacak.

Bu aşamada sosyalistler ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşı sağlam durmak zorunda. Sol saflardaki sallantılara geçit vermemek sol milliyetçiliği, yurtseverliği açıkça teşhir etmek gerekiyor.

Diğer taraftan hükümet yeni bir neoliberal saldırıya hazırlanıyor. Yılbaşında sağlık reformu denen uygulamalar dizisi başlayacak. Kısa zamanda sağlıkta yaratılmış olan rüya havası dağılacak ve tüm toplumu acı gerçekle, yani bütünüyle paralı hale gelmiş sağlık sistemini ile karşı karşıya gelecek. Paran kadar sağlık. Sağlığın kadar sigorta. Hastaneler kapanacak, devlet hastaneleri ticari şirketler haline gelecek, öğrencilerin medikosu ellerinden alınacak.

Bütün bunlara karşı sol, varolan yapıları ile direnemez. Bu artık açık. Milliyetçiliğe bulaşmış, yeni liberalizme karşı tutuk, örgütsel yapıları eskimiş ve hantal.

Oysa yeni bir hareket var. Binlerce insanı canlandırıp örgütleyen bir bağımsız aday kampanyası yaşadık. Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyalarına katılan 3-5 bin gönüllü var. Devam etmek istiyorlar. Bir arada durmak, mücadele etmek istiyorlar. Bu isteğe cevap vermek gerekir.

Önümüzdeki en önemli, görev halinde bu isteğe yanık üretebilme. Yerel seçimler yeniden harekete geçebileceğimiz bir olanak yaratıyor.

1 milyon oy aralar yerel seçimlerden çıkabilir. Solun kaderi değiştirmeye başlar.

AGOS'a elini uzat

AKP hükümeti 301. maddenin değiştirilebileceğinden bahsediyor. İrkçi yasa maddesinden kimsenin habersiz. İrkçi yasa maddesinin sona erdiğini ekliyor. Tüm dünyada "Türklük"ü yücelten bu maddenin benzerleri uygulanıyor" masalını anlatıyorlar. Ancak AGOS Gazetesi hakkında yürütülen davalar ve 301'den verilen cezalar geçreğin bambaşka olduğunu gösteriyor.

Türkiye'deki Ermeni azınlığın sesi olan haftalık AGOS Gazetesi hakkında açılan davalar mahkumiyetle sonuçlanıyor. AGOS sorumluları Arat Dink ve Sarkis Seropyan, Hrant Dink'ten miras kalan davada 301. maddeden dolayı 1 yıl ceza aldılar. Hrant Dink'in "Türkiye'de 1915'i soykırım olarak değerlendirmiyorum, düşünüyorum" sözleri ulusal basın tarafından yayınlanmış, ancak bir tek AGOS'a dava açılmıştı. Dink ve Seropyan'ın cezaları ertelense de çifte standart uygulanan AGOS ırkçı uygulamaların hedefi. Sadece cezalar değil, tehditlere de rağmen AGOS yayın hayatına devam ediyor.

AGOS'la dayanışmaya! İrkçi saldırılarına, 301'e karşı AGOS'u destekleyelim. Her hafta gazete bayiminden AGOS alabilir, eğer oraya gelmiyorsa bayiden AGOS getirmesini isteyebilirsiniz. AGOS olarak Hrant Dink'in mücadelesine destek olacak ve güzel bir gazete okuyacaksınız.

Dağ-ova tartışması değil

Siyasi çözüm lazım!

Başbakan Tayyip Erdoğan Kürt sorununda, "Bizim tercihimiz demokratik yolu seçmek ve silahlı bırakılmak"tır açıklamasıyla tartışmayı başka bir mecraya çekti. DTP'nin kapatılmasına karşı çıkması da başbakanın ağzında, CHP lideri Deniz Baykal'ın tabiriyle, bir "bakla" saklı olduğunu gösteriyor.

Hürriyet gazetesi, adım adım devletin Kürt planı başlıklı bir projeyi "sızdırdı".

13 askerlin öldüğü çatışmadan sonra estirilme çalışılan milliyetçi fırtına, yerini milliyetçilerin "ağzı açık ayran delisi" gibi bakınmak zorunda kaldıkları yeni bir duruma bıraktı.

Sokakta linç gösterileri sürerken, tüm evlere bayrak asmak için bitmek bilmeyen bir yarışma sürdürülürken, gazeteci Fikret Bila emekli askerlerle dizi ropörtaj yaptı. Askerler, Kürtçeyi yasaklamakla hata yaptıkları, Kürt sorununun sosyal boyutunu göz ardı ettikleri gibi "titir"larda bulunuyor.

Dağlıca'da yaşanan çatışmadan önce, Tayyip Erdoğan ilginç açıklamalar yapıyordu. Başbakan, "Sımdı burada terörist, terör örgütü silahlı bırakacak. Silahlı bırakarak bir defa artık şehirlili olacak. Dağı terk edecek. Bunu başardığı anda, bu kararı verebildiği anda, ben inanıyorum ki ülkemizde onlar da aileleriyle beraber huzuru yakalayacak ve bölge de aradığı huzura, istikrara çok daha süratle kavuşacak. Burada bizim derdimiz, yapılacak bir şey varsa, parlamento çatısı altında gelirsün yaparsın, burada siyasetle, gereken odur." diyordu.

Savaş eşliği aşılmış değil kuşkusuz. 2 Kasım'da Başbakanlık'ta Erdoğan ve ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, Erdoğan'ın Kürt sorunun-

3 Kasım'da Ankara'da emek örgütlerinin çağrısıyla gerçekleşen mitingün dönüştürücü gücünü görmek ve yenilerini inşa etmek gerek. Milliyetçiliğin panzehiri mücadelede. Mücadeleler yaygınlaştıkça sokaktaki hava değişecektir.

da kapsamlı bir planı olduğunu açıklamıştı.

Ardından 5 Kasım'da Bush-Tayyip Erdoğan görüşmesi gerçekleşti. Görüşme yapan bileşenler hep birlikte PKK'nin teörist olduğunu beyan ettiler!

Sonra ilginç bir gelişme yaşandı ve Deniz Baykal, uzun bir süredir attığı milliyetçi ve savaşçı nutuklarını yanı sıra, Kürt sorununda başka adımların da atılması gerektiğini, sorunun sosyal boyutunun da dikkate alınması gerektiğini söyledi.

Çok açık ki, egemen sınıfta içinde büyük bir tartışma var. Bu yüzden hem Kürt sorununda önemli adımların atılabileceği hem de bir sınırötesi operasyon girişimiyle bir savaşa girilebileceği çok önemli bir eşikte Türkiye.

Savaş isteyenlerin sesi gür çıkıyor. MHP, sokak mitingleriyle savaş isteyen cenahın liderliğini üstlenmeye çalışıyor. AKP ise ortalmın bir ölçüde sakinleşmesini bekleyerek, yeniden Hakkari çatışmasından önceki üslubunu benimsemeye

başladı. İlginc bir zamanlamayla DTP hakkında kapatma davası da tam bu dönemde gündeme geldi.

Savaş tamamlarının en fazla çalındığı bu dönemde, etkili bir barış sürecinin gelişmesi kimseyi şaşırtmamalıdır.

Önemli olan, hükümetin hangi adımı atacağıdır.

Önemli olan, toplumsal muhalefetin, Kürt halkıyla dayanışarak, hükümeti hangi taleplerle sıkıştıracağıdır.

Eğer, en son, hiç beklenmedik insan, Hükümet Sözcüsü Cemil Çiçek de, Kürt hareketine yönelik olarak, "Bir demokratik ülkede hak arama yollarının nasıl olması gerektiğini ifade ediyoruz" demek zorunda kalmışken, barışı savunular bugün seslerini yükseltmek zorundalar.

Hükümet, bir yandan kapsamlı bir Kürt planına sahipmiş gibi görünürken, bir yandan da geçmiş dönemde çıkartılan ve Kürt hareketi tarafından benimsenmeyen "Eve dönüş" yasasını öneriyor.

Nereden nereye? "Barzani'yi alalım, İmralı'ya koyalım"dan, eve dönüş çağrısına.

Bu süreçte eve dönüş gibi adımlarla çözmeyi düşünmek doğru değildir. Kürt sorununu siyasal bir sorun olarak gören, Kürt hareketinin en temel taleplerini, en azından tartışmaya açan bir siyasi irade gösterilmelidir.

Bugün, sosyalistler açısından, anti kapitalistler açısından, bir kez daha Kürt halkıyla dayanışma, DTP'ye sahip çıkma, DTP'nin kapatılmasına karşı çık-

mak için en önemli görevdir. Sadece bu adımlar atmak da yeterli değil. Egemen sınıf milliyetçiliğine karşı çıkan, egemen sınıfın istikrarını bozan her adım, her kampanya, her mücadele, her grev, Kürt halkına doğal bir destektir.

Öyleyse İncirlik Üssü'nün kapatılması için, ABD'nin Irak işgaline karşı kampanya da, sağlıkta yıkım yasasına karşı mücadele de, iklim değişikimine karşı hareket de, nükleer karşı mücadele de, Telekom greviyle dayanışmak da, çok önemlidir.

Barışa bir şans verin

Barış ÇALIŞKAN

Kürt siyasal hareketi aşırı milliyetçiliğin ve şahin statükocuların ağır saldırısı altında. Çatışmaların yoğunlaşması ve asker cenazelerinin artmasıyla bu ağır saldırı daha da tetrefilleşiyor. Bir yanda sınıra her gün daha fazla asker ve mühimmat yığınağı yapılırken diğer yandan batıda sivil Kürtler'e ve yasal siyasal partileri DTP'ye linç mantığıyla saldırılar artıyor. Yaklaşık bir yıldır çeşitli şehirlerden Kürtler'e yönelik saldırı haberleri alıyoruz. Evler, işyerleri, parti binaları taşlanıyor, kursunlanıyor.

Milliyetçi histeri

Kürt halkına yönelik bütün bu saldırılar çok tehlikeli olmakla birlikte, asil olarak, MHP ve BBP

çevresinin örgütlediği nispeten küçük kalabalıkları aşip, Türk halkının büyük kesimini kapsama becerisini gösteremedi.

Çünkü (22 Temmuz seçimlerinin de gösterdiği gibi) halkın büyük çoğunluğu yılların birikmiş milliyetçi nefretinden değil barışın ve kardeşliğin sesinden yana bir tutumu benimsemişti.

Hükümetin tutumu

Sadece halkımızın değil devletin ve hükümetin (ve hatta şaşırtıcı biçimde Deniz Baykal'ın) Kürt sorunu konusunda daha ılımlı bir çözüme doğru yaklaştıkları da görülüyor üstelik.

25 yıllık savaşın geldiği noktada askeri çözümün mümkün olmadığını (en azından tek başına mümkün olmadığını) hemen herkes görüyor artık. 24 kez

sınırötesi askeri operasyon yapan ordu kalıcı bir çözüm elde edemedi. Yenileriyle de edemeyeceğini biliyor.

DTP'yi kapatmayın

İster beğenelim ister beğenmeyelim DTP Kürt halkının önemli bir kesiminin oylarını alabilen bir parti. Üstelik PKK'ye 'terörist' dememekte ısrar etmesine rağmen. Ve yöntemlerini ister benimseyelim ister benimsemeyelim PKK de bu parti ile aynı zeminde siyaset yürüten ve önemli miktarda desteğe sahip bir örgüt.

Bu örgütü terörist ilan ettiğinizde yeni bir şey söylemiş oluyorsunuz. Üstelik dünyayı ona bakarak açıklamaya çalışan yüzbinlerce insanın gözünde çözüm istediğinize dair bir fikir oluşturmuş da oluyorsunuz.

Tek yaptığınız, 25 yıldır zaten zor ve ağır saldırı koşullarında yaşamakta olan bir halkın önemlice bir kesimini iyice izole etmiş ve dışlanmış oluyorsunuz. Oysa milyonlarca insanın ne kendisi ne de siyasal tercihleri göz ardı edilebilir.

Bu durumda yapılacak en akıllıca iş (bütün o komple teorileri bir kenara atıp), her şeyden önce, DTP'nin etnik sorunlara sahip çok sayıda Kürt'ün temsilcisi olduğunu kabul etmek ve bu sorunların çözümünü konusunda adım atmaktır. Ancak bu tek taraflı olarak devletin, üstelik kapalı kapılar ardında yapabileceği bir iş değildir. Sorunun gerçek sahibi kimseler gerçek muhatabı da odur. Çünkü sorunu da çözümünü de asil benlerin sorununu ağırlığı altında ezilen mağdurlardır.

Telekom'da grevle beraber baskılar da sürüyor!

Telekom'da süren greve destek vermek amacıyla hazırlanan bildiriye İzmir İl Telekom Müdürlüğü önünde dağıtan Haber-Sen İzmir Şubesi'nden beş yönetici, polisler tarafından gözaltına alındı.

Haber-Sen genel merkezi tarafından bu uygulamayı kınayan bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada grev kıranlar ve destekleyenlerin teşhir edildiği, işverenin üyelerin görevi olmayan işleri yapmaya zorlandığı açıklandı. Bu uygulamaya polise ve hükümete; toplu sözleşme, grev ve lokavt kanuna aykırı davrandığı ve işçilerin anayasal haklarının ihlal edildiği gerekçesiyle uyarı yapıldı.

16 Ekim tarihinden itibaren bu baskıların sürebildiği olduğu dikkat çekildi.

Sosyal güvenlik ve sağlık özelleşiyor

Türkiye'ye Irak'a askeri müdahale tartışılırken Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası tasarıları TBMM'ye sevk edilecekleri bildirildi.

Sosyal güvenlik ve sağlıkta çok özelleştirilmenin önünü açan, birçok ekonomik ve sosyal hakkı gasp eden yasayla birlikte toplum şirketlerinin sağlıksız dünyasına teslim edilecek.

Yasa herhangi bir direniş bulmadan geçebilirse de kurulacak yeni sistemin büyük çoğunluk aleyhine sonuçları ortaya çıkacak.

Milliyetçi rüzgârın arkasından insan hayatını kazandıran kapıyı görenler çıktı.

Fatih Akın kararı

"Ben Türkiye'de askerlik yapmak zorundayım. Ama bunu istemiyorum. Zorlama olursa vatan-ışkıktan çıkarım. Ben

"Rant hırsıyla kör olanlar, kamu yararına kör bakarlarsa"

Okulumda Dokunma Platformu, Emirgan'da bulunan Altı Nokta Körler Rehabilitasyon Merkezi'nin tahliyesi kararına tepki göstermek amacıyla İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne yürüttü. Platform, okulun şehir merkezine, ulaşım araçlarına, sosyal aktivite alanlarına yakınlığı, toplumla engelliler arasındaki entegrasyon açısından önemi nedeniyle

bu tahliyenin durdurulması, kamuya ait olan bu yerin tekrar Altı Nokta Körler Rehabilitasyon Merkezi'ne verilmesi talebi için Mayıs 2007'den beri tepkilerini topladıkları binlerce imza ve gösterilerle verdi. 17 Kasım Cumartesi günü de yaklaşık bin kişi Unkapanı SSK binası önünde toplanarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne yürüyerek imzaları teslim ettiler. Büyükşehir Belediyesi Başkanı Kadir Topbaş'ın bu tepkilere henüz bir cevabı yok! Şimdiye kadar 2000 kadar görme engelliye meslek kazandıran okul, eğitimlerinin kesintiye uğramadan aynı yerde devam etmesi için mücadelelerini devam ettirmekte kararlılar.

Kuzguncuk semttir, set değil

Kuzguncuk'ta reklam ve dizi film şirketlerine, sokaklarımızı kullanmaları için verilen bütün izinler, trafiği aksatmamak ve çevre sakinlerini rahatsız etmemek şartıyla veriliyor.

Oysa çekimleri yapan ekipler tam aksi uygulama içindedir:

- Kaldırımlarımız çekim ekiplerinin işgali altında.

- Sabahın erken saatlerinden itibaren yollarımız kapatılıyor.

- Sokaklar ve caddeler kirletiliyor

- Sokak çekimleri sırasında jeneratörlerin sesi, gece yarılarna kadar süren çekimlerin gürültüsü gibi olumsuzluklar saymakla bitmez.

- Çevreye ve semt sakinlerine karşı saygısız davranışlarda bulunuluyor.

Bu durumdaki pek çok Kuzguncuklu rahatsız.

Savcılığa şimdiye kadar yapılan şikayetlere rağmen sorunlar devam ediyor.

İmzaları toplayıp yetkili makamlara başvurulacak.

Kuzguncuk için verilen

çekim izinlerinin yeniden değerlendirilmesi istenecek. İzin verilirken film şirketlerinden ne tür kriterler istendiği sorulacak.

Çekim yapılacak sokakta

yaşayanların çekimden önce muhakkak bilgilendirilmesini, trafiğin aksatılmasının ve çevre sakinlerinin rahatsız edilmesinin engellenmesi talepleri arasında.

elime silah almaktansa bir parça kâğıttan feragat etmeyi tercih ederim. Tabi bu benim kimliğim elimden alınıyor anlamına gelmez."

Ünlü yönetmen Fatih Akın, daha önce söylediği ve Hürriyet Gazetesi tarafından hedef gösterilen sözlerinin arkasında olduğunu açıkladı ve kararlılığını gösterdi.

Aynı gün Meclis Bütçe Komisyonu'nda İçişleri Bakanlığı bütçesini sunan Beşir Atalay, jandarma komando birliklerin ve özel timin güçlendirilmesinin öne-

minden bahsediyordu. Orduya profesyonel asker alımı planı ise adım adım uygulanıyor.

Vicdani red hakkı ve zorunlu askerliğin kaldırılması farklı kesimlerden gelen sürekli tepkiye rağmen göz ardı ediliyor.

GÖRÜŞ

Afganistan, Pakistan ve evdeki hesap

Peri masallarına ve Amerika'nın tüm dünyayı istediği gibi yönettiğine, her taşın altında tıkr tıkr işleyen bir Amerikan "planı" olduğuna inanılanlar için bu hafta ben de bir masal anlatmak istiyorum.

Bu masal, kervan geçmez, kuş uçmaz Afganistan dağlarıyla, hemen güneyindeki Pakistan'da geçiyor. Afganistan, 19. yüzyıl boyunca İngiliz ve Rus imparatorlukları arasında, 20. yüzyıl boyunca da Sovyet ve Amerikan imparatorlukları arasında sıkışık kalmış bir bölge. Bunun dışında hiçbir özelliği, doğal kaynağı, cazibesi yok. Dünyanın en yoksul ülkelerinden biri. Ama rakip emperyalizmler arasında 'tampon bölge' olma özelliği, Afganistan tarihinin, bir savaştan diğerine, kanlı ve bahtsız bir süreç olmasına yetmiş.

Bu tarihin son perdesi, 1978'de darbeyle iktidara gelen "ilerici", Sovyet yanlısı subaylar ertesi yıl devrilmek üzereyken, Sovyetler Birliği'nin ülkeyi işgal etmesiyle başlamış. Afganlar daha önce İngilizler'e karşı direndikleri gibi direnmiş. On yıl sonra ve 15 bin ölü verdikten sonra, Sovyetler yenilgiyi kabullenmiş ve tüm güçlerini geri çekmiş.

ABD Başkanı Carter'ın danışmanı Brzezinski şöyle demiş: "Sovyet güçleri Afgan sınırını geçtiği gün, Başkan Carter'a mektup yazdım. Şimdi, Sovyetler Birliği'ne kendi Vietnam'ını yaşatma fırsatını kazandık, dedim".

Fırsat kaçırılmaz. Amerika, derhal Afgan direnişçilerini silahlandırmaya, eğitmeye, mali kaynak sağlamaya başladı. Para Suudi Arabistan'dan, eğitimciler Pakistan gizli servisi ISI'den gelmektedir.

Afganistan ile Pakistan arasındaki sınır geçirgendir, dağlıktır, hiçbir devletin doğru dürüst kontrolü altında değildir. Güney Afganistan ile kuzey Pakistan'ın Veziristan eyaleti birbirinden ayrıt edilemez, bir başına buyruktur adeta. ABD ve Pakistan tarafından Afgan mücahitleri bu bölgede konuşlandırılır ve eğitilir.

Sovyetler çekildikten sonra, kanlı bir karmaşa döneminin ardından 1996'da Taliban iktidara gelir. Kökleri bu sınır bölgelerindedir, gücünü buradan alır. El Kaide aynı bölgede doğmuştur, Usame bin Ladin bu bölgede yaşamaktadır.

Amerika İkiz Kuleler'den sonra 2001'de Afganistan'a saldırdığında kendi yarattığı canavarı devirmeyi amaçlamaktadır. Devirir. Ve süreç yeniden başlar. Brzezinski Bush'a "İkinci Vietnam'ımız başlıyor" demiş midir, kim bilir? Ama bugün, Kabil'in dışına çıkmak bir yana düşün, Amerika'nın kukla başkanı Hamid Karzay sarayının dışına bile çıkamıyor.

Ya Amerika'nın Güney'deki kuklası ne durumda? Sekiz yıl önce Pakistan'da Amerika'nın desteğiyle darbe yaparak başa gelen Genelkurmay ve Cumhurbaşkanı General Pervez Müşerref iki hafta önce sıkıyönetim ilan etmek zorunda kaldı. İstikrar sağlamak için, Amerika eski Başbakan Benazir Bhutto'nun ülkeye dönmesini ve iktidarı Müşerref'le paylaşmasını planlamıştı. Evdeki hesap çarşıya yine uymadı. Müşerref devrilmek üzere, kitleler sokaklarda. Amerika'nın kendisini desteklemesini garantilemek için "Ben devrilişem, nükleer silahlarımız emin olmayan ellere geçebilir" dedi Müşerref. Pakistan'ın nükleer silah geliştirme sine göz kırpmış olan da Amerika, emin olmayan elleri (yani İslamcı güçleri) yaratan da Amerika!

Evet, Amerika dünyayı yönetmeye çalışıyor, mükemmel hesaplar, hazırlıklar, planlar yapıyor. Vahşicesine askeri güç kullanılmaktan kaçınıyor, milyarlarca dolar harcamaktan çekinmiyor. Ama işte Afganistan, işte Pakistan, işte Irak. Dünyayı yönetmeye çalışmak başka şey, yönetmek başka şey. Direnişle karşılaştığı her yerde, Amerika'nın tüm hesapları, hazırlıkları, planları boşa çıkıyor.

Fransa

Sarkozy'nin yeni-liberal planına yanıt:

Grev yayılıyor

Nicholas Sarkozy cumhurbaşkanlığına seçilişinin yedinci ayında ulaşım ve toplu taşıma işçilerinin başlattığı grev dalgasıyla karşı karşıya. Bu satırların yazıldığı grevin 7. gününde Fransa'da hayat durma noktasına geldi

"Artık küçülmenin zamanı geldi" diyen Sarkozy, ilk olarak kamu çalışanlarının emeklilik haklarına el attı. Emeklilik yaşı 50'den 54'e yükseltmek istenen demiryolu işçileri greve ilk çıkan sektör oldu.

Benzer "iyileştirmeler" toplu taşıma, gaz ve elektrik çalışanlarını, hemşireleri, hava trafiğini düzenleyenleri, öğretmenleri hatta yargıçları da grev hareketine katılmaya itiyor. Ulusal basın çalışanlarının iş bırakması sonucu Fransa'nın üçte ikisine günlük devretiler ulaşmadı.

Sarkozy Fransa'da işçi sınıfının kazanımı olan sosyal hakları ve sendikal örgütlülüğü yok etmek istiyor. Özelleştirme, esneklik, çalışma saatlerinin artırılması Sarkozy tarafından "modernleşmek" olarak tanımlanıyor.

Bu yıl sonuna kadar emekli olan her iki kamu çalışanından birinin kadrosu kapatılıyor. Fransa'da 5 milyon kamu çalışanı bulunuyor.

Sarkozy'nin yeni-liberal planının ikinci ana maddesi, 2008'de 23 bin kamu çalışanı kadrosunu kapatmak. Sarkozy'nin modernleşmeden anladığı, kamu hizmetlerinin kârlılık prensibiyle çalışan özel şirketlere devredilmesi.

Sarkozy'nin yeni-liberal saldırısının hedefinde

eğitim de var.

"Yeni Üniversite Yasası"yla özerk olarak yönetilen üniversitelerin kendi maliyetlerini kendileri karşılaması getiriliyor. Öğrenciler, devletin ekonomik desteğini çekmesi ile üniversiteler arasında eşitsizlik ve eğitim kalitesinin düşeceğini, Fransa'da hiç olmayan özel üniversitelerin ortaya çıkacağını söyleyerek mücadeleye hazırlanıyor. Okullarda düzenlenen toplantılarda grev ve işgal tartışılıyor

1995'te grev hareketi böyle başlamıştı

1995'te yeni-liberal Alain Juppe hükümeti de aynı planı uygulamış, yine ulaşım ve toplu taşıma işçilerinin başlattığı grev dalgasının 3. haftasında geri adım atmıştı. Şimdiki süreç 1995 grevlerinin başlangıcına benziyor.

Sarkozy, dayanabileceğini söylese de karşısında AB anayasasını engellemiş, çalışma saatlerini düşürmeyi başarmış kendine güvenen bir işçi sınıfı duruyor.

Fransız işçileri kendi hakları için mücadele ederken bir başka gelişmenin önüne de set çekebilir. Alman Devlet Başkanı Angela Merkel gibi Sarkozy'de, Bush'un Avrupa'daki gözde ortakları.

İran'la savaşın kaçınılmaz olduğunu söyleyen Fransa Dışişleri Bakanı Kouchner, Sarkozy'nin programını dış politikada uygulayan başlıca isim. Yeni-liberal saldırının durdurulması savaş yanlısı güçleri de geriletecek. Fransa'da sınıfsal kutuplaşma artıyor.

Balkanlar

Yeniden savaş olasılığı

Kosova'da yapılan milletvekili seçimlerinde Kosova Kurtuluş Ordusu'nun (UÇK) devamcısı Kosova Demokrat Birliği (PDK) zaferini ilan etti. Seçimlere yüzde 45'lik katılım rekor bir düşüşü gösterdi. 1.800 bin Kosova nüfusunun 1.5 milyonluk çoğunluğunu oluşturan Arnavutlar, Sırbistan'dan bağımsızlıktan yana 100 bin kişilik Sırp azınlık ise buna karşı çıkıyor. Arnavutlarla Sırp lar arasında gerginlik artıyor.

Eski Yugoslavya'nın devamcısı Sırbistan'a bağlı özerk bölge Kosova, 1999'dan bu yana fiilen Birleşmiş Milletlerin denetiminde. 1990'lı yıllarda Sırp lar ve Arnavutlar arasında her iki ulusun egemen azınlığının kıskırtmasıyla çatışmalar başladı.

Tarihsel egemenlik mücadelesi

Sırp lar ve Arnavutlar 8. yüzyıldan beri Kosova'da birlikte yaşıyor. 14. yüzyılda Sırp İmparatorluğu Kosova'da ilan edildi. Aradan geçen yıllarda etnik denge Arnavutlardan yana değişti.

Osmanlı İmparatorluğu karşısında Sırbistan'ın yenilgisi sonucu Hıristiyan nüfus Müslüman yönetim altına uzun yıllar yaşadı. Sırp lar ve Arnavutların bölgeye egemen olma mücadelesi 20. yüzyılda devam etti.

1943'te stalinist gerilla lideri Josip Tito'nun bölgede denetimi ele geçirmesi ile birlikte sorun uykuya yatırdı. 60'lı yıllar boyunca Arnavut ulusal kimliği bastırılıyordu, bu nedenle iki kesim arasında bir çatışma yaşanmadı. Tito'nun ölümünü Yugoslav Federasyonu'nun dağılması izledi. Sırp, Hırvat, Boşnak, Arnavut, Sloven, Makedon egemenler birbirlerine savaş ilan etti ve karışıklık etnik temizliğe

girişti.

Müdahale

Bosna-Hersek'te 1992-1995 yılları arasında Sırp lar, Boşnaklar ve Hırvatlar arasındaki savaş sonucu 320 bin kişi yaşamını yitirdi. 2 milyon kişi Bosna'dan ayrılmak zorunda kaldı. 1994'te Bosna'ya 'insani müdahale' adı altında BM bölgeye müdahale etti ve yerleşmeye başladı.

1998'de Yugoslavya'dan geriye kalan Sırbistan ve Karadağ Federasyonu'na bağlı Kosova Özerk Bölgesi'nde UÇK bağımsızlık için silahlı mücadeleye başladı. ABD tarafından desteklenen UÇK, Arnavut azınlığa saldırdı ve Sırbistan'da karşılık verdi. 10 bin kişi öldü. Yüzbinlerce insan Kosova'dan kaçtı. 1999'da NATO birlikleri Sırbistan ve Kosova'ya hava saldırısı düzenledi. Sırbistan askeri güçleri çekildi ve Birleşmiş Milletler askerleri buraya da yerleşti.

ABD ve AB Kosova'da Arnavutları desteklediler, bağımsızlık sözü verdiler.

Sırbistan'ı destekleyen Rusya ise Kosova'nın bağımsızlığına karşıydı. Kosova parlamentosu, Bush'un terörle mücadelelerinin en büyük destekçilerinden biri.

Çözüm nerede?

Büyük güçlerin arasında bölgenin hâkimiyetine dönük mücadele sonucu Kosova'nın statüsü 8 yıldır belirsiz. Arnavutlar sabırsızlar ve artık oyalanmak istemiyor. Sırp azınlık ise tedirgin. Her iki ulustan ılımlı seçenekleri savunanlar uzun zaman önce Sırp milliyetçisi Slobodan Miloseviç, sonra UÇK tarafından sınırlandırıldı.

Bölgede durumun 10 yıl öncesine dönebileceği herkes tarafından dile getirilmeye başlandı. "İnsani yardım", "Bosnalıyı kurtarmak, Kosova'yı özgürleştirmek. Bu iddialarla Kosova'yı yöneten BM'nin, Sırbistan'ı yerle eden NATO saldırısının çözümsüzlüğü savaş olasılıklarıyla birlikte açığa çıkıyor.

1912-1914 yılları arasında

da Balkan Savaşları'nı izleyen tek gazeteci olan Troçki şöyle yazmıştı:

"Balkanlar yaşamamlarındaki karışıklıktan, kaostan kurtulmalarının tek yolu bölgenin bütün insanların ulusal öğelerden her birine otonomi veren tek bir ekonomik ve politik birliğin içinde olmasından geçer... Sadece birleşmiş Balkan halkları Çarlığın ve Avrupa emperyalizminin utanç verici iddialarına gerçek bir reddediş olur. Balkan bölgesinin bir devlet olarak birliği ancak iki şekilde sağlanabilir: ya güçlü olduğunu kanıtlanmış bir Balkan devletinin zayıflar aleyhine genişlemesiyle, yani yukarıdan (ki bu yol zayıf ulusların baskı altına alınması, imhası savaşının yoludur ve monarşizm ve militarizmi güçlendirir) ya da insanların kendilerinin biraraya gelmesiyle aşağıdan bir şekilde, ki bu yol devrimin yoludur."

Balkanlar'da savaş rüzgarları aşağıdan bir çözüm ortaya çıkmadan dinmeyecek gibi gözüküyor.

Savaş karşıtı hareket için denenen İngiltere'deki Respect Partisi önemli bir dönemeçten geçti.

Partinin önde gelen unsurlarından ve tek milletvekili olan George Galloway parti içinde SWP'nin (Sosyalist İşçi Partisi) çok etkin olduğunu ileri sürerek sağ politikalar öne sürmeye başladı ve SWP üyelerinin sahip oldukları yönetici rollerini bırakmalarını iste-

İngiltere

Respect kongresi yapıldı

di. SWP üyeleri bunu reddedince Galloway bir grup taraftarı ile birlikte SWP'ye karşı tonunu sertleştirdi.

Bunun üzerine SWP sunununun zaten yapılması gereken Kongre'de çözümleninin en demokratik çözüm olduğunu savundular.

Ancak Kongre'de SWP çizgisinin çoğunluk olacağını gören Galloway ve taraftarları Kongre'yi tanımayacaklarını ifade ettiler. Buna rağmen geçtiğimiz hafta sonu Respect Kongresi toplandı. İngiltere'nin her yerinden gelen delegeler Respect'in yola devam etmesi gerek-

tiğini ve daha da güçlenmesi için temponun artırılmasını savundular.

Aynı gün Galloway'in önderliğinde toplanan ve kendisine Respect Yenilenme adı takan bir konferansa ise 250 kişi katıldı. Kürsüden konuşanlar SWP'ye saldırılan salondan konuşanlar SWP'ye saldırılan salondan konuşanlar birçok konuşmacı Respect içinde çalışacağını ifade etti.

Afganistan:

Emperyalistlerin
kaybettiği savaş

Jonathan Neale

Beşinci Afgan savaşı'nı yaşıyoruz. İlk Afgan savaşı 1838'de İngiltere Afganistan'ı işgal ettiğinde yaşandı.

Afgan feodal ağaları bu işgale direnmedi. Ama halk ayaklandı ve tüm işgalci güçleri imha etti.

1878'de İngilizler Afganistan'ı gene işgal ettiler. Toprak ağaları gene direnmedi ama halk köy imamlarının önderliğinde ayaklandılar ve İngilizler Afganistan'ı gene terk ettiler ama sınırlarını ve yabancı ülkelerle ilişkilerini kontrol ettiler.

1919'da üçüncü Afgan savaşı başladı. Afgan ordusu Hindistan'a yürüdü, İngilizler gene yenildi. Afganistan bağımsız oldu.

Afganistan 3 defa yabancı işgalcilerle karşı İslam bayrağı altında direndi ve kazandı.

1978'de Afgan ordusunun komünist subayları darbe yaptı. Şehirlerde destekleri vardı ama köylerde yoktu. Nüfusun büyük çoğunluğu köylerde yaşıyorlardı. Bir kere daha mollaların önderliğinde halk komünistlere karşı ayaklandı.

O sıralarda Afganistan'daydım. Komünistlere bakıyordum. Cesur insanlardı. Eşitlik istiyorlardı, kadınlara özgürlük istiyorlardı. Ama yaptıkları darbenin taraftarı çok azdı.

İktidarda kalmalarının yolu baskından geçiyordu. Bu yetmeyince köyleri bombalamaya başladılar.

Bu da yetmeyince Rus ordusu Afganistan'a girdi ve İslamcı direnişi kırdı.

İşte tam bu noktada şehirlerdeki komünist çoğunluk onları terk etti. Rus işgali 8 yıl sürdü. İşgalciler baskı yaptı, köyleri bombaladı.

Tahminlere göre Ruslar bir milyon insan öldürdüler, 6 milyon insanı göçe zorladılar. Afganistan nüfusu 20 milyondtu.

Bu da dördüncü Afgan Savaşı'ydı. İslam direnişle tanımlanıyordu, sosyalizm ve feminizm kitlesel katliamla.

Sonunda Sovyet ordusu Afganistan'ı terk etti. Afgan savaşı Rus İmparatorluğu'nun çöküşüne yardımcı oldu. Afgan halkı Amerika tarafından desteklenen islamcıların önderliğinde savaşı kazandı. Ancak, halkın cesareti belirleyiciydi.

Fakat daha sonra islamcı önderlikler halkın cesaretine ihanet etti ve birbirleriyle savaştılar. Rusya ile savaşta tek bir kez bombalan-

mayan Kabil harabeye döndü. Yolsuzluklar baş döncürücü boyutlara ulaştı.

Halk dha önce kimilerinin komünistlerden kopması gibi islamcılardan kopmaya başladı. halk sadece yaşamaya çalışıyor-du.

Senelerce merkezi bir hükümet kurulamadı. Sonunda Taliban Pakistan hududundan

Afganistan'a girdi. Askerlerinin çoğu göçmen kamplarından devşirilmiş çocuklardı.

Subaylar ya Pakistan ordusundan ya da eski komünistlerdi.

Taliban'ın Pakistan ve ABD destekliyordu. ABD Taliban'ın kendilerine petrol boru hattı döşeme hakkı vereceğini umuyordu.

Afgan halkının yarısı Peştun'dur. Çoğu güneye ve doğuda yaşar.

Merkezde, kuzeyde ve doğuda çeşitli halklar yaşar ve Acemce veya Türkçe konuşurlar. Taliban'dan önce bu etnik farklılıklar halkı politik olarak bölmeydi.

Taliban'ın hemen hepsi Peştun'du. Güneyden ülkeye girdiklerinde halk güçlü bir merkezi devlet kurulacağı için memnundu. Ayrıca ABD Taliban'ı destekliyordu ve böylece yerel içsavaşları bitirebilirdi.

Ancak kuzeyde Taliban işgalci Peştun olarak görüldü. Şehir kösulları ve işçi sınıfını oluşturan Hazarlar'ın direnişi başladı. Bu

direniş Taliban'ın ilerlemesini zaten Peştun olan güney, doğu ve Kabil şehri ile sınırladı.

Ülkenin geri kalanı Ruslar'a direnmiş olan çeşitli islamcı direnişçiler ve eski Özbek Komünist generali Abdul Raşid Dostum tarafından kontrol ediliyordu.

Talibanlar cinsiyetçilerdi, sağcıları ve Suudi Arabistan'ı örnek alıyorlardı. Kadınların eğitimine engel oldular, iş hayatından sürdürdüler. Ama Peştun bölgelerinde destekleniyorlardı.

1998'de ABD, Taliban'ın Kuzey'i kontrol edenmediği takdirde hiçbir zaman petrol boru hatlarını döşemeyeceklerini anladı.

Ardından 9/11 geldi. 2001'de ABD ülkeyi işgal etti. ABD Ortadoğu'ya korkuttuğu için hükmediyordu. 9/11 bu korkuyu dağıttı. Dolayısıyla yeniden halkları korkutmak gerekiyordu.

Afganistan'ın işgali bir ölçüde Amerikalılar'ın çocuklarını yeniden ABD dışpolitikaları için savaşa yollamaya ikna etmek içindi.

ABD önce Afganistan'ı işgal etti çünkü bu iş kolaydı. Dünyanın en yoksul ülkesiydi.

ABD ülkeyi bombaladı, bir miktar özel kuvvet yolladı ve kuzeydeki anti Taliban güçlere silah verdi.

Birden komik birşey oldu. Kimse ne Taliban için ne de kuzey orduları için savaşmadı. Halk savaşmaktan bıkmıştı.

Sonunda Pakistan gizli servisi Taliban ile ABD arasında bir anlaşma yaptı. ABD Kabil'i alabilirdi, Taliban liderliği de çekip gidebilirdi.

Bin Ladin bu anlaşmanın sonucu olarak Pakistan'a geçti. Taliban liderliği tutuklanmadı, ABD Kabil'i aldı ve herkese "kazandı" dedi.

ABD işgalinin ilk yılında direniş yoktu. Hiçbir olay yaşanmadı. Bu Irak'tan çok farklıydı. Afganlar hiçkimse için ölmek istemiyorlardı. ABD eski CIA görevlisi Afganistan'a girdi ve kazanyorlar. Çünkü işgale karşı direniş deneyimine sahipler.

Afganistan, Irak gibi ekonomik olarak çökmüyor. Irak'da ABD sanayiye ve devlet hizmetlerini imha etti. Afganistan'da imha edilecek zaten çok az şey vardı ama bütün Afganlar ülkeyi yeniden inşa etmek için ABD'den bonkör bir yardım bekliyorlar.. Yardım yerine çok ücret alan Yardım İşçileri geldi. Hepsisi işgalden yanalar ve koruma istiyorlar. Filistin'de yardım işçileri Filistinliler'den korkmaz çünkü herkes onların hangi tarafta olduğunu bilir.

Afganistan'da bütün STK işçileri tehlikededir. Çünkü herkes onların hangi tarafta olduğunu biliyor. Daha kötüsü STK'lar tam bir

yozaşma içinde. Bu Afganlar'ı isyan ettiriyor. Afganlar kendi hükümet, devlet yöneticilerine rüşvet veriyorlar ama Amerikalı ve Avrupalılar'a rüşvet vermek istemiyorlar.

Johnny Rico güneydeki Urozgan bölgesinde ABD ordusundaki hizmetini anlatan "Kan Otların Yeşil Olmasını Sağlar" adlı bir kitap yazmıştır. Yazdıkları bütün Peştun bölgesinde yaşanmışa benziyor.

ABD askerleri cepheye yollanıyor ve bütün Afganlar düşmandır deniyor.

ABD her ateşle karşılaşmasında daha büyük bir şiddetle cevap veriyor ve bu da daha büyük bir direniş yaratıyor.

ABD ordusu Urozgan'ı terk edip özel kuvvetleri orada bırakınca özel kuvvetler köylere kurşun ve bomba yağdırıyordu ama sonunda onlar da bölgeyi terk ettiler. Onların çekilmesine Hollandahlar yardım etti.

Aynı şey Helmand bölgesinde de yaşandı.

Yakın zamana kadar ölümler daha ziyade Peştun bölgelerinde oluyordu çünkü ABD ordusu oradaydı. Ama artık direniş kuzeye ve batıya da yayılıyor.

Ülke Irak'da olduğu gibi etnik olarak bölünmüş değil. KJuzeyin Tacık, Hazar ve Özbekler'i güneye gidip ABD için savaşmazlar. Kabil'de etnik temizlik yok. Bütün etnik gruplar ABD'nin çekip gitmesini istiyor.

Taliban

Taliban'ın hala kadınlar üzerine saççı fikirleri var. Bu fikirler hala güçlü çünkü Ruslar'a direniş saççı İslamcılar tarafından yönetildi. Ayrıca kadın haklarını savunurlar da yığınsal katliamlara ortak oldular.

Şimdi ise kadın haklarını savunan birçok Afgan ve yabancı aynı zamanda Amerikan işgalini savunuyor.

Bir zamanlar Irak, İran, Mısır ve Endonezya'da laik komünistler kadın haklarını savunurken bir yandan da sömürgeci işgale karşı çıkarlar ve büyük yığın hareketleri inşa ederlerdi.

1951'de Kabil'de bir kadın Komünist Partisi'nden milletvekili olarak seçilmişti. Bu ülkeler geleneksel olarak Müslüman ama aynı zamanda geleneksel olarak sosyalistler.

Afganistan'da aktif bir biçimde işgale karşı çıkan bir sol hareket ortaya çıkmadıkça umut yok. İşgali, onun cinayetlerini ve işkencelerini destekleyen ve

Kapitalizmin parlayan yıldızı

Çin

Mao Zedung ve Çin Devrimi

Charlie Hore Çin Komünist Partisi'nin 1949 zaferinin sonuçlarını inceliyor

1949 Çin devrimi 20. yüzyıl tarihinin dönüm noktalarından biridir. Mao'nun zaferi başarılı olan ilk ulusal kurtuluş mücadelesinden biridir ve başka yerlerde de anti-emperyalistlere ilham kaynağı olmuştur.

Çin Komünist Partisi (ÇKP) 1930 ve 40'larda Japonya'ya karşı savaşta köylülerin kitlesel desteğini kazanmıştı.

Etkin gerilla direnişi örgütlüyor ve köylere önemli sosyal değişimler getiriyordu.

1945'te İkinci Dünya Savaşı sona erdiğinde, ABD Çin hükümetini ÇKP'ye karşı silahlandırdı. ÇKP'nin 1949'daki zaferi bu nedenle ABD emperyalizmi için berbat bir yenilgiydi.

Çin halkının önemli çoğunluğu devrimi destekledi. Kızıl Ordular köylerde toprak ağalarının ve tefecilerin gücünü kırarak, daha iyi bir hayat ve barış vaat ettiler.

Ancak bu sosyalist bir devrim değildi. Kızıl Ordular kentlere girdiğinde işçiler sokaklara dökülüp onları selamladılar ama zaferin kazanılmasında kendileri rol oynamadılar.

ÇKP eski yönetime kıyasla halka daha yakındı, ama daha demokratik değildi. Gerçek seçimlerden yana değillerdi, işçiler fabrikaları, köylüler köyleri kontrol etmiyorlardı.

Buna rağmen 1950'lerin başın-

da Çinliler'in çoğunun hayatında iyileşmeler oldu.

Toprak yeniden dağıtıldı, hükümet enflasyon ve işsizliği kontrol altına aldı. 1952 medeni yasası, kocaların kadınların hayatı üzerindeki mutlak denetimini kırdı.

Ancak ÇKP'nin daha iddialı hedefleri vardı. Çin'i ekonomiye Batı ile rekabet edebilecek bir sanayi gücüne dönüştürmek istiyordu.

Toprak ağaları ve diğer parazitlerin ortadan kaldırılması, dünyayla rekabet için gereken sermayenin biriktirilmesi için köylülerin daha rahat sömürülmesine olanak veriyordu.

Bu süreç ÇKP'ye bağlı resmi görevliler, fabrika müdürleri ve ordu şeflerinin bir egemen sınıf olarak bir araya gelmesini sağladı.

Ekonominin temel hedefi birikimdi. Temel insan ihtiyaçlarının karşılanması ikinci sıradaydı.

Ekonomik gelişmeye rağmen Çin fakir kaldı. ÇKP'nin iktisatçıları ile yeniden inşa için mevcut maddi kaynaklar arasında büyük bir uçurum vardı.

Mao'nun çözümü "gönüllülüktü" - olmayan maddi kaynaklar ve sermaye açığını kapatmak için sıkı çalışma.

1957'de köylüler nüfusu 30 bine kadar çıkan "Halk Komünlerinde" toplandı ve Mao "Büyük Atılım"ın başladığını ilan etti.

Köylüler 24 saat çalıştırılıyorlardı. Gerçek dışı hedefler belirlenmişti, yerel memurların yalan söylemesi yüzünden daha da gerçek dışı hedefler belirleniyordu.

Bütün bunlar insan eliyle yol açılan en büyük katliklardan birine yol açtı.

1961'de 30 milyon kişi açlıktan öldü. On milyonlarca insan ot, yaprak ağaç kabuğu yer hale geldi.

"Büyük Atılım" on yıllık ekonomik büyüme mal oldu.

Kaos ve yıkım ortaya çıkınca egemen sınıfın çoğunluğu Mao'dan desteğini çekti.

Mao'nun yetkilerinin çoğunu

elinden aldılar ve ekonomiyi yavaş yavaş tekrar kurmaya başladılar.

Ancak hasarın bir kısmını gidermeler bile, Mao'nun kampanyalarına alternatif olacak uzun dönem planları yoktu.

1965'te Mao muhaliflerini iktidardan uzaklaştırmak ve yeni bir ekonomik büyüme başlatmak için Kültür Devrimi'ni ilan etti.

Mao'nun düşmanları kolayca devrildiler ama Çin kentleri şiddetli bir kargaşaya sürüklendi. Çoğu insan başlangıçta Kültür Devrimini olumlu karşıladı çünkü nefret ettikleri otorite figürlerinden intikam almalarının yolunu açmıştı.

Özellikle öğrenciler için geçerliydi bu. Nitekim Mao'nun "Kızıl muhafızlar"ın çoğu öğrencilerden oluşuyordu.

İşçiler kargaşadan yararlanarak daha iyi ücretler için başarılı grevler yaptılar. Ancak ihtiyaçlarının karşılanması ikinci sıradaydı.

Ekonomik gelişmeye rağmen Çin fakir kaldı. ÇKP'nin iktisatçıları ile yeniden inşa için mevcut maddi kaynaklar arasında büyük bir uçurum vardı.

Mao'nun çözümü "gönüllülüktü" - olmayan maddi kaynaklar ve sermaye açığını kapatmak için sıkı çalışma.

1957'de köylüler nüfusu 30 bine kadar çıkan "Halk Komünlerinde" toplandı ve Mao "Büyük Atılım"ın başladığını ilan etti.

Köylüler 24 saat çalıştırılıyorlardı. Gerçek dışı hedefler belirlenmişti, yerel memurların yalan söylemesi yüzünden daha da gerçek dışı hedefler belirleniyordu.

Bütün bunlar insan eliyle yol açılan en büyük katliklardan birine yol açtı.

1961'de 30 milyon kişi açlıktan öldü. On milyonlarca insan ot, yaprak ağaç kabuğu yer hale geldi.

"Büyük Atılım" on yıllık ekonomik büyüme mal oldu.

Kaos ve yıkım ortaya çıkınca egemen sınıfın çoğunluğu Mao'dan desteğini çekti.

Mao'nun yetkilerinin çoğunu

dünyaya bu desteklerinin nedeni olarak feminist gerekçeler söyleyenler kadın hakları için mücadeleyi de imha ediyorlar.

Bu işgal yenilecek ve kaybedecek. Beş yıl önce Bin Ladin'in Pakistan'ın dağlık bir sınır bölgesi olan Veziristan'da yaşadığı söylenmişti. Şimdi birçok gazete bunu haber olarak veriyor.

Pakistan'daki Peştun köylüleri Afganistan'daki direnişi destekliyorlar.

Pakistan ordusu bu bölgedeki yerel bir İslamcı direniş hareketi ile yıllardır savaşıyor. Ordu şimdiye kadar 400 ölü verdi.

Ordu 2006 Eylül ayında Kuzey Veziristan'da "yerel Taliban" ile ayrıntılı bir barış anlaşması imzaladı.

Anlaşmaya göre Taliban yolları ve sınır geçişlerini kontrol edecekti ve tüm tutuklu Taliban serbest bırakılacaktı. Ordu tarafından ele geçirilen tüm silahlar ve araçlar Taliban'a geri verilecekti.

Hükümet öldürdükleri insanlar için ve yıktıkları evler için tazminat ödeyecek. Anlaşmaya göre yabancı savaşçılar (Bin Ladin gibi) Veziristan'da kalmaya devam edecek.

Bu anlaşma Afgan Taliban için muazzam bir zaferdi. Öte yandan bütün sınır bölgelerinde Taliban yanlıları seçimleri kazandı.

Pakistan ordusunun Veziristan'da teslim olması ABD hükümetini çok kızdırdı. General Müşerref'e ya aşiretlerin yaşadığı sınır bölgelerindeki islamcılara karşı harekete geçmesini ya da kendi desteklerini kaybedeceğini söylediler.

Müşerref bu yaz Amerikalılar'ın istediklerini yaptı. Pakistan başkentinde bir camiye saldırdı ve orduyu yeniden savaşmak için Veziristan'a yolladı.

Pakistan ordusunun bu saldırı için isteği yok ve görünen o ki Müşerref'in günleri artık sayılı.

Eğer Pakistan ordusu sınır bölgesinde kontrolü kaybederse veya Müşerref'i devirirse veya halk Müşerref'i devirirse, Afganistan'daki yabancı işgal çok zor duruma düşer.

Helmand bölgesinde geçen sene İngiliz birlikleri sürekli saldırı altındaydı. Sangin kasabasında helikopterler İngiliz garnizonuna iki hafta boyunca ulaşamadılar ve İngiliz birliklerinin neredeyse tüm cephanesi bitiyordu. Bu

olsaydı bütün birlik bir saat içinde imha edilirdi.

Dayanmayı başardılar ama bunu, kadınları ve çocukları ağır bir biçimde bombalayarak gerçekleştirdiler.

Bu gelişmenin ardından İngiliz ordusu Taliban'la pazarlık yaparak aslında Sangin'i Taliban'a bırakarak çekildi. Bu da Washington'u çok kızdırdı.

Bugünlerde gazeteler İngiliz komutanların "Taliban'ın ilımlı kanatları" ve Kabil hükümeti ile ulusal çapta bir barış için görüşmelerine başladığını yazıyordu. Bu, İngilizler'in geri çekilmesinin başlangıcıdır.

İngiliz komutanlar yeni bir Sangin olayından korkuyorlar. garnizonun ulaşımı kesilecek ve bütün garnizon öldürülecek.

Daha da öteye ABD Irak'ta yeniliyor. Belki ordusu küçük bir oranda azaltılabilir. Ancak Irak'taki Amerikan ordusu için asıl büyük tehlike ikmal yollarının kesilmesidir.

Amerikalı askerler işte burada ölüyorlar. Yollarda ve helikopterlerde. Küçük bir birlik ikmal yollarını tutamaz ve sonuç Sangin gibi olabilir.

ABD Irak'tan çıkarıldığı gün, Amerikalılar Vietnam'dan sonra olduğu gibi yabancı savaşlardan uzak duracaklardır. Ve ABD Irak'ta yenildiği an Afganistan'da herkes işgalin biteceğini anlayacaktır.

Direniş, beşinci Afgan Savaşı'nı kazanacak. Daha önceki dördünü kazandıkları gibi.

Afganistan'da işgalin bitmesi sağcı islamcılarla Taliban'ın bir biçimde ittifakını sağlayacaktır.

Gene islamcılar kazanacaktır çünkü tarihi olarak sol ve liberaller hep Ruslar'ı, Amerika'yı ve İngilizler'i, işgalcileri desteklediler. Savaş karşıtı hareketin ateistlerle, Müslümanları ve Hıristiyanları, beyazları ve siyahları ve sosyalistleri birleştirmiş olması Afganistan'da ve Pakistan'da çok önemli.

Sosyalizmi işkence ile, toplu katliamlarla ve Bush'un ayaklarını yalayarak inşa edemezsiniz. Sosyalizm direnişle inşa edilir.

Jonathan Neale uzun süre Afganistan'da yaşadı ve kitaplar yazdı. Türkiye'de de Vietnam üzerine olan kitabı çevrildi. Şimdilerde savaş karşıtı hareketin yanısıra küresel ısınmaya karşı mücadelede yer alıyor..

Avcumuzdan kaçan bir fırsat:

Alman Devrimi

Cengiz ALGAN

Birinci Dünya Savaşı'nın başladığı 1914 yılına kadar Almanya dünyanın ikinci en büyük sanayi ülkesiydi. Yönetimde feodal kalıntıları güçlü, toprak aristokrasisinden gelme gericiilerin bulunduğu Prusya monarşisi vardı.

Bu büyük üretim gücü artık kendi sınırları içine sığmıyor, yayılmak istiyordu. Emperyalist amaçlarla savaşa katılan Almanya umduğunu bulamayıp büyük savaştan yenik çıktı. Savaşın sonunda Almanya'nın en önemli sanayi bölgeleri işgal edildi ve ağır tazminatlar ödemeye mahkûm edildi. Derin bir ekonomik krize sürüklenen Almanya artık 'ulusal onuru da aşağılanmış' bir ülkeydi.

Büyük kriz ister istemez işçi sınıfı ve diğer ezilenlerde bir tepkiye de yol açtı. Güle oynaya girilen savaşın bitmesini ve monarşinin yıkılarak cumhuriyetin ilanını sağlayan da bu tepkinin devrimci bir ayaklanmaya dönüşmesiydi.

Solun durumu

O yıllarda Almanya'da dünyanın en büyük işçi sınıfı partisi faaliyetliydi. Sosyal Demokrat Parti'nin (SPD) bir milyonu aşkın üyesi ve 4.5 milyon seçmeni vardı. 90 ayrı gazete çıkarıyordu ve kurumsallaşmış çok sayıda alt örgütlenmesi vardı.

Ayrıca SPD'den geç de olsa koparak sonradan Alman Komünist Partisi'ni (KPD) oluşturacak olan Spartakist Lig vardı. Lig'in başında ise dünyaca ünlü devrimci önderler Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht bulunuyordu. Sayıları henüz 3-4 bin civarındaydı.

Kasım devrimi

Donanma erlerinin bir ayaklanması ve liman işçilerinin desteğiyle başlayan ilk isyan kısa sürede genel grevlere, işçi ve asker sovyetlerinin kurulmasıyla iktidarın alınmasına kadar vardı. Devasa kalabalıkları yönlendirenler Spartakistler ve devrimci işyeri temsilcileriydi.

Ancak, sosyal demokrasi bir devrimden değil düzenin devamından yanaydı ve daha devrimin en başında başbakanlık görevine sağ sosyal demokrat Noske getirildi. Zevahiri kurtarmak için başında sağ sosyal demokratların bulunduğu halk komiserleri konseyi hükümeti kuruldu. Geniş yığınlar artık iktidarda kendi temsilcilerinin olduğunu düşünüyordu. Devrim amacına ulaşmıştı (!) SPD kontrolünde Berlin Konseyleri Merkez Komitesi seçildi.

Karanlık yaklaşım

Kontrolü ele geçirdikten sonra

Noske boş durmadı. Bir imparatorluk generaliyle birlikte Freikorps (Hür Kıtalar) adlı karşı devrimci bir askeri birlik oluşturdu. Aralık'ta da ilk çatışmalar başladı. Bu süreçte KPD kuruldu.

Ancak liderlik bölünmüş durumdaydı. Rosa işçi sınıfının çoğunluğunun desteğini almadan ayaklanmaya kalkışmak istemiyor, Karl ise ayaklanmaya imza atıyordu. Her iki devrimci önder de SPD ve rejim için büyük tehdit olarak görülüyordu ve Ocak 1919'da sosyal demokrat dipçiklerle öldürüldüler. Bu aşamadaki eksiklik henüz kurulmuş olan partinin inşasına devrimin eşliğinde ve sıfırdan başlanmış olmasındaydı.

Bundan sonraki birkaç ay ordunun ve Freikorps'un bomba, top, hatta uçak kullanarak giriştiği büyük katliamlara sahne oldu. Evleri bombalıyor, işçileri kurşuna diyor, maaşlarını öde-

Liderlik bölünmüş durumdaydı. Rosa işçi sınıfının çoğunluğunun desteğini almadan ayaklanmaya kalkışmak istemiyor, Karl ise ayaklanmaya imza atıyordu. Her iki devrimci önder de SPD ve rejim için büyük tehdit olarak görülüyordu ve Ocak 1919'da sosyal demokrat dipçiklerle öldürüldüler.

meye çağırarak askerleri idam ediyorlardı. İşçi ve asker konseyleri yıkıma uğramış düzen yeniden tesis edilmişti. Bunların yerini ileride Naziler heyecanlı taraftarları olacak bürokrat, idareci, hâkim ve polis şefleri aldı.

Rosa'dan sonra

1919'un sonuna doğru cumhuriyet az çok istikrar kazanmış, burjuvazi biraz rahatlamış olmasına rağmen işçiler de sosyal demokrat yalanları görmüştü. 'Karışıklık yaratırlar' Spartakistler değil Freikorps'tu. O yıl içinde 52 bin fabrikada 48 milyon grev günü yaşanmıştı.

Kitleler bir yandan SPD'den uzaklaşıyor ama bir yandan da liderleri öldürülen, hapse atılan, faaliyeti yasaklanan KPD'ye yönelmiyordu. Yeni kurulan USP ise güçlü yayın organları, etkili ve iyi örgütlü yasal parti aygıtıyla çekim merkezi haline geldi. KPD ise sendikalarından çıkılmasını ve kızıl sendikalar kurulmasını öneriyordu.

Kapp darbesi

1920'nin Ocak ayında askeri bir darbe ile Kapp Hükümeti kuruldu. Darbe ters tepti: Yatışmış görünen işçi hareketi yeniden ayağa kalktı. Genel grev ilan edildi. İşçiler her yerde Kızıl Ordular kurmaya başladı. Bu ordulara yazılmak için o kadar çok başvuru oluyordu ki asgari kriterler bile aranmaya başlandı.

Ancak darbe karşıtı mücade- lenin merkezi bir koordinasyonu yoktu. Bu nedenle liderlik sınıfın-

bilincindeki sıçramayı doğru tahlil edemedi, kitleler içinde kök salmış güven veren bir devrimci partinin yokluğu bu sürecin sonuçlarına yol açtı.

Mart hareketi (1921)

Bu tarihte işçi hareketi geri çekilmiş, işçi ve asker sovyetleri dağılmış, liderlik bölünmüş, burjuvazi karşı saldırıya geçmişken KPD karşı saldırı hareketına karar verdi. Toparlanmış ve kendine güvenini kazanmış olan KPD'den, bu yanlış karar sonucu, eser kalmadı.

1923'e gelindiğinde ülke yeniden derin bir krize sürüklen- di. 1 ABD doları 4 milyar mark ediyor, duvarları banknotlarla kaplamak duvar kağıdı satın almaktan daha ucuza geliyordu. İki büyük sanayi bölgesini Fransızlar işgal etmiş, Bavyera'da ayrılıkçı sağ, Orta Almanya'da radikal sol tehdit haline gelmişti. Fabrika konseyleri yeniden kuruldu. İşçi denetim komiteleri pazardaki patatesin bile fiyatını belirler hale geldi. Silahlı işçi örgütlenmeleri olan Proleter 100'ler kuruldu. Grev dalgası öyle yayıldı ki hükümet yetkilileri Fransızlar'dan yardım istemek zorunda kaldı. Bu koşullar KPD'nin yeniden büyümesini de sağladı. 222 bin üye, 38 ayrı günlük gazete ve 5 bin fabrika konseyindeki denetimiyle KPD batın en büyük komünist partisi oldu.

Sağ da yükseliyor

Ancak milliyetçi sağ da 'işgal- ciye karşı savaş' sloganıyla

taraftar topluyordu. Naziler ordu, bürokrasi ve büyük sermayenin de desteğiyle Bavyera'da önemli bir güç haline geldi. Nazi Hücum Kıtaları (SA'lar) terör estiriyor ve Hitler Bavyera'yı 'büyük Berlin yürüyüşü' yapacağı faşist ordunun zemini olarak görüyordu. Çiftçi Muhafızlar, Gönüllüler Gücü, Kara Reichswehr gibi çok sayıda paramiliter örgüt kurmuşlardı.

Kaçan fırsat

KPD ise yanlış bir politika izleyerek milliyetçi söylemler kullanıyordu. Örneğin Nazi toplantılarına katılıyor, faşist ulusal kahraman ilan ediyor- du. Ancak sağ terörün yükselttiği kitlesel hoşnutsuzluktan faydalanarak bir anti-faşist gün ilan edildi. Parti çoğunluğu ve muhalefet buna karşı çıktı. Mart 1921'de yanlış zamanda alınan kararı tekrarlamak istemiyorlardı. Ancak şimdi tam zamanıydı. Sadece Berlin'de, bir kısmı silahlı 200 bin kişi yürümüşü.

KPD lideri Brandler Moskova'yı arayıp danıştı ve kendisine "İktidarı almaması, gösterilere son verilmesi" salık verildi. Son tren de kaçmıştı. Eylül'de 100 bin kişilik silahlı Nazi kuvveti Bavyera'da Hitler'in ve Ludendorff'un önünde resmigeçit yapıyordu.

Gelecek hafta: Devrimin yenilgisinden sonra Naziler nasıl iktidara geldi?

"Vardım, varım,
var olacağım"
Rosa
Lüksemburg

Tek ırkçı Watson mı?

Nivart Taçcı

Yaklaşık yarım asır önce biyolojik kalıtımın ve her türlü metabolik sürecin temel "aracı" olan DNA'nın yapısını keşfeden bir adam düşünün. İnsanlık tarihinin bu çok özel anını paylaştığı meslektaş Francis Crick, 28 Şubat 1953 günü "Yaşamın sırrını keşfettilik" dediğinde temkinliliğini koruyan ve hata yapma ihtimalini göz ardı etmeyen James Watson, o zaman sadece 25 yaşındaydı. Watson ve Crick'in ortaya attığı çift sarmal yapıdaki DNA modeli News Chronicle gazetesinde çıkan küçük bir haber dışında gazetelerde yer bulmamıştı.

Elli dört yılın sonunda, moleküler biyolojinin zafer çiçekleri attığı bir çağda, Watson ve Crick'in kapağını açtığı Pandora'nın Kutusu'ndan bugün elimizde kalan, insanlığı özgürleştiren ve doğayı daha iyi anlamamızı sağlayan bilgiler yerine bir dizi yıkım ve mahkûmiyet belgesi. İnsan Genom Projesi'nin kurucu isimlerinden olan ve kanser araştırmaları konusunda dünya lideri Cold Spring Harbor Laboratuvarı'nın başkanı James Watson, Sunday Times'in 14 Ekim tarihli sayısında yayımlanan bir röportajında 'Afrika'nın geleceği konusunda umut-suz olduğunu çünkü bütün sosyal siyasaların, Afrikalıların zekasının beyazlarla eşit olduğu esasına dayandırıldığını,

oysa deneylerin, aksini gösterdiğini" söyledi. "Herkesin eşit olmasını istedim ama siyahlarla çalışmak durumunda olanlar bunun doğru olmadığını anlıyor."

Bilim dünyasının bu sözlerle verdiği tepkiyi tahmin etmek güç değil. Watson'ın yöneticilik görevinin askıya alındığı bildirildi. İfadelerinin, saldırgan, bilimsel olarak hatalı ve talihsiz olduğu konusunda istisnasız herkes fikir birliğine varmıştı. Bu sözler olsa olsa, zaten daha önce de cinsiyetçi, homofobik ve ırkçı çıkışıyla tanınan 79 yaşındaki bir ihtiyarın münferit ifadeleriydi. Kimse bilimin tüm insanlığı kucaklayan kutsallığına halel getiremezdi!

James Watson'ın ifadesi şüphesiz mantıksız ve ayrımcıdır. Öte yandan ne bilimin ürettiği kavramlara ne de tek tek bireylere yüklenmek bizi bir yere götürmez. Bilim insanlarının maddi dünyaya karşı karşıya kalma biçimimizi değiştirdiği doğrudur. Fakat bakışımıza bu yönelimi kazandırmadan evvel bilimsel etkinlik iki süzgeçten geçer. İlki dünyaya, içinden çıktığı sosyal çevreden bakan, dolayısıyla bilim uğraşının dışında kalan kimliklerinin ve pozisyonunu etkisi altındaki bir insanın kavrayışı ki günlük ve parçalanmış öznelerin yaratıldığı post-modern kültürde bu kavrayış daha da belirginlik kazanır.

James Watson ve meslektaş Francis Crick

Diğeri ise biraz daha makro düzeyde seyreden bir belirlenim; bir zamanların parlak fikirler gerektiren bilimsel etkinliğinin, günümüzde egemen ekonomik güçlerin güdümünde ilerliyor olması.

Zekâ, ırk veya fiziksel gibi sınırları belirsiz nitel kavramları genetiğin sayısız olduğu söylenen dille ifade edilebilir hale getirmek için harcanan olağanüstü çaba; genetik etkinin doğum anında kendini durdurmadığı ya da kalıtımın değişmezlik anlamına gelmediğinin kesin ve net olarak biliniyor olmasına karşın insan genomunun ortalama bir haritasının çıkarılması ve genlerin patentlenmesi konusuna gösterilen heves; insan ilişkilerindeki incelik ve karmaşıklık temel nedenlerini keşfetme konusunda sosyal bilimlerin sunduğu birikimin bir kenara itilerek cevabın tek

bir paradigmadaki üstelik en indirgemeci olanında, sosyal Darwinizm'de aranması... Ve böyle bir arka plana sahip, objektif ve yönetici güçlerden ayrı olduğu iddiasındaki bilim dünyasının en tepesinde oturan Watson'ın ırkçı nağmeleri.

Bilimin kapitalizm ve iktidarlar kurduğu ilişkiyi göz ardı ederek, Watson'a sadece bilimsel tespitler ve ırkçılık karşıtı bir söylem üzerinden eleştiri getirmek, eylemlerin sorumluluğunu/suçunu bireylere/gruplara yükleyen (ya da Watsonunki gibi en saf ırkçı yaklaşımlarda, onların genetiğine yığan) yaklaşımın farklı olmayacağıdır.

Bu nedenle Watson'ı yerdere vuranlar kendilerine şu soruyu sormadıkça eleştiriler herhangi bir açılım sağlamayacak: "Gerçekten tek ırkçı Watson mı?"

üzere ne kadar etkili olduğunu söyleyecek verileri sahip değil. Üstelik biyolojik ırk kavramının, çiftleştiklerinde doğurgan dömlerini mümkün olmayan ayrı biyolojik birimler şeklinde tanımlandığı düşünülürse insanları sirke sineklerinin üzerinde çalışır gibi değerlendirmeye almak ve farklılık düzeylerine yüklenmek anlamı belirlemek pek mümkün görünmüyor.

İrklar arasındaki genetik farklar, gözlemlenebilir dış özelliklerin tam bir yansıması değildir. Söz gelimi, derinin siyah veya diğer renklerden biri olması, sadece tek bir gene bağlı olarak değişir. Genin iki versiyonundan biri derinin siyah olmasını, diğer ise diğer renkleri sağlar. Bu fark, biyolojik yapının yaşamın coğrafyaya uyum göstermesi için ortaya çıkmış olan özelliklerin haricinde kalan kan grupları veya

metabolik proteinler gibi başka bazı yapılar söz konusu olduğunda çok daha küçüktür. İnsan genetik çeşitliliğinin yaklaşık %85'i aynı etnik grupların herhangi iki insan arasında mevcutken son çalışmalar, her bireyde anne ve babadan gelen kromozom kopyaları üzerindeki genler arasındaki farklılık oranının %44 olduğunu gösteriyor. Davranış biçimleri veya zekâ gibi özellikler söz konusu olduğunda, bilim, kaç genin hangi bileşenler

'Ailen mutlu, sistem mutlu'

TV'yi açmamla karşıma çıkan 'sabah sabah' programında her sabah bir kaç kiloluk gerdanlık, moda dergisinden fırlamış tuvaletler giyilmiş 'sanatçımız' mağdur bir kadını programına konuk etmişti. Yine yetiş bacılık yapıyordu. Kadın nasıl aldatıldığını anlatıyor, sanatçımız 'bu aldatmak konusunda adamlar suçlu, bunu biliyoruz ama hemcinslerimizin hiç mi suçu yok? Yani komşuza, arkadaşımıza o kadar çok güveniyoruz ki?' deyiverdi.

Bir başka kanalda yine aynı programı açtığımız sanmama neden olacak bir Show karşıma çıktı. Kanalı açar açmaz ilk duyduğum cümle 'her kadın aldatılıyor, hep o erkekleri

suçluyoruz da bu kadınların hiç mi suçu yok?' oldu

Bu mutlu sunucunun konuğu olan bir diğer kadının sözleri çok eğlenceliydi; 'e canım erkek bu nefesine hak olmaz, yapar. Erkek baştan tehlikeli zaten. Kadın gözü açık olmalı!'

Tüm bu diyaloglarda nelere rahatsız olacağımı bilemedim. Her sabah bu programların müdavimi olan bir sürü insan var. İzleniyorlar işte.

Peki bu programlarda işlenen konunun mütemadiyen, ikili ilişkilerin aslında ne kadar entrikalı olduğu, herkesin birbirinin ardından işler çevirdiği, bu yüzden hep gözü açık olunması ve kimseye güvenilmemesi

si gerektiği hakkında olması mı rahatsız edici?

Hayat zor tabii sürekli tehlikenin farkında olup kendi dilini konuşandan, özgürlükten yana olandan, savaş istemeyenden, komplocu olmayanlardan, 'vatan vatan' diye sayıklamayıp, 'bayrak bayrak' diye tapınmayanlardan korkacaksın o da yetmedi komşundan, arkadaşından, Aysel teyze ve Mehmet amcadan da korkacaksın tabii.

Ya da asıl rahatsız edici olan erkeklerin sürekli asılın, sırnaşık, 'nefsine hakim olmayan', 'iradesiz vb... anlamlar olarak resmedilmesi. Aynı zamanda kadınların ise varlığı boyunca kafasını ailesi, erkeği

çin yoran şefkat yuvası olarak görülmesi.

Her TV programında bir an önce yuva kurmak isteyen, bir çocuğu olsa rahatlayacak olan sana camiasından temsilcilerin, günün sonunda önemli olanın 'aile' olduğunu anlatan dizilerin, aile değerlerine uygun ürünlerin ve reklamlarının bu kadar hayattarımıza sokulmak istenmesi

Sanki sürekli korkmamızı isteyen, korkularımızın geçmesi, sorunlarımızın çözülmesi için tek adres olarak kendisinin devamlılığını gösteren bir sistem var.

Belki de asıl rahatsız edici olan odur?

Enternasyonal Sosyalizm Akımı neyi savunuyor?

Ortodoks troçkizmden kopuş

Sosyalist İşçi, dünyanın 23 ülkesindeki kardeş gazeteleriyle birlikte Enternasyonal Sosyalizm Akımı'nın bir parçası. Antikapalist ve savaş karşıtı hareket içerisinde yer alıyor, hareketin içinde devrimci politikaları savunuyoruz. Tüm ülkelerde devrimci partilerin inşa edilmesi gerektiğini söyleyerek örgütleniyoruz.

Bizi ayırt eden noktalar neler? Neden sadece birer aktivist değiliz de DSİP gibi partileri de inşa ediyorsunuz?

Troçkizm

1917 Ekim Devrimi, zafere ulaşmış ilk sosyalist devrimdi. Dönemin devrimci sosyalistleri, savaşta destekleyen sosyal demokrasiye karşı Ekim Devrimi'ni savunuldu.

Ancak Ekim Devrimi'nin yozlaşması ve stalinist karşı-devrimle yenilgiye uğratılması dünya sosyalist hareketinin saflarında yeni bir bölünmeyi getirdi. SSCB'yi ezilenlere model olarak dayatan stalinizm ve Ekim Devrimi'nin yolunu savunan aşağıdan sosyalizm. Enternasyonal sosyalistler bu bölünmede aldıkları tutum nedeniyle Troçkist olarak adlandırıldılar. Tek ülkede sosyalizmin mümkün olmadığı inancı, işçi sınıfının kendi kendini kurtaracağı, stalinist bürokrasinin gerici işlevi gibi Troçki'nin temel fikirlerini sahiplenenler 4. Enternasyonal adı altında örgütlenildiler.

SSCB'nin karakteri

2. Dünya Savaşı'ndan sonra Troçki'nin perspektiflerinin gerçekleşmediği açığa çıktı.

Troçki, stalinist bürokrasinin savaşın sağ çıkarmayacağını yazmıştı. Ya bir devrim ya da bir karşı devrimle yıkılacaktı. Bu durum 4. Enternasyonal'in gelişmesi için muazzam fırsatlar yaratacaktı. Stalinist bürokrasi yıkılmak bir yana egemenlik alanına Doğu Avrupa'yı da katarak genişledi. Çin'de de büyüyordu. Stalinizm olağanüstü güçlenmişti. Troçki'nin perspektiflerinin doğru çıkarmaması troçkist hareketi bir iç tartışmaya sürükledi.

O günlerde Filistinli genç bir devrimci olan Tony Cliff, gerçekleşmeyen perspektifler karşısında büyük bir şaşkınlığa uğramış, İngiltere'ye gelip Doğu Avrupa üzerine kitap yazmaya başlamıştı. Troçki'nin analizinin temelinde Rusya'daki rejimin yozlaşması ve artık karşı-devrimci bir rol oynasa da hâlâ bir işçi devleti olduğu tespiti yatıyordu. Doğu Avrupa'daki rejimlerin SSCB'nin bir uzantısı hatta kopyası olduğu açıktı. Ancak Rusya'da aşağıdan, işçilerin kendi eylemiyle kurulan bir rejim, Doğu Avrupa'da Kızıl Ordu aracılığıyla yukarıdan oluşturulmuştu. Ya tüm stalinist rejimler yozlaşmış işçi devletleriydi - dolayısıyla işçi sınıfının kendi eylemi merkezi bir önem taşıyor - ya da SSCB bir işçi devleti değildi.

Cliff, Marks'ın kapitalizm analizini temel olarak SSCB'deki rejimin karakterini araştırdı. 1948 yılında yazdığı "Rusya'da Devlet Kapitalizmi" adlı kitapta Rusya ve Doğu Avrupa'daki rejimlerin, işçi devleti ya da kapitalizmden daha ileri toplumlar değil sermaye birikimi ve rekabet tarafından belirlenen kapitalist toplumlar olduğunu ortaya koydu. Bürokrasi bir sınıf olarak kendini örgütlenmişti ve toplumsal zenginliğe kolektif olarak el koymaktaydı.

Marksizmin savunusu

4. Enternasyonal'in liderliği Troçki'nin fikirlerini aynen savunmaya devam etti. Ortodoks troçkistlere göre Doğu Avrupa, sonra Çin, Küba ülkeler de işçi devletleriydi. Kimi ortodoks troçkistler devrilmeyen bürokrasi karşısında 2. Dünya Savaşı'nın devam ettiği bile iddia ettiler. Ancak Rusya'da devlet kapitalist rejim ve uzantısı stalinist partiler çok güçlüydü. Sosyal demokrat reformizm de çok güçlüydü. 4. Enternasyonal güçlü muhalifleri karşısında küçük bir çevre olmakta öteye geçemedi.

Bürokratik devlet kapitalizmi teorisine iş devrimci sosyalistlere bir çok güçlü silah veriyordu.

1) Stalinizm doğru analizi.
2) 20. yüzyıl dünyasının açıklanması.
3) Stalinizm ve sosyal-demokrasiye karşı devrimci bir muhalefet için teorik zemin.

4. Enternasyonal'den yollarını ayıran Cliff ve yoldaşları, Enternasyonal Sosyalizm Akımı'nı bu temelde inşa etmeye başladılar.

Hollywood "teröre karşı savaş"a tutum alıyor

Ben DICKENSON

Paul Haggis, Brian De Palma, Robert Redford, John Cusack - Bunların arasındaki bağlantı nedir? Evet hepsi Hollywood'un A listesinde yer alıyorlar. Ama başka bir politik ilişkileri daha var.

Önümüzdeki aylarda bir dizi filmleri ekranlarımıza gelecek. Bu filmlerde savaşın sonuçlarını anlatacaklar ve ABD dış politikalarını eleştirecekler.

Haggis, Elah Vadisinde'nin yazarı ve yönetmeni. Irak'ta savaşın oğlunu arayan bir adamı anlatıyor.

Haggis Hollywood'daki önemli bir azınlığın savaşa karşı tutumunu iyi özetliyor. "Bu bizim Amerikadaki en parlak anımız değil... Olan bitene katılmamalıyız."

Cusack'ın oynadığı ve yönettiği "Grace Is Gone", karısı askeri bir görevde ölen bir adamın yurtseverliğinin sorgulanmasını anlatıyor.

Bush yönetiminin Irak'ta ölen askerleri saklaması üzerine konuşurken Cusack öfkeli. "Hayatımda gördüğüm en alçakça politik tutumdur bu."

Rendition, Lions For Lambs (Arslanı Kuzulara) ve Redacted filmleri de aynı konuyu işliyorlar, Ortadoğu'nun savaş bölgelerini yansıtıyorlar.

Arslanı Kuzulara en ünlüleri. Tom Cruise ve Meryl Streep Afganistan'da geçen bu filmde başrollerde oynuyorlar.

Sonuçlar

Rendition'ın da ilgi çekeceği açık. Reese Witherspoon ve Jake Gyllenhaal insan haklarına Guantanamo türü bir saldırıyı yansıtıyor.

Bunları tekil olaylar olarak görenler için Michael Moore'un

9/11'i, David O Russell'ın Askerin Ücreti (2004) ve Syriana'sı (2006) yukarıda saydığımız filmleri tamamlıyor.

Öyle görülüyor ki Irak'ın işgali, politik aktivizme dayanan yeni bir savaş karşıtı sinema akımı yarattı.

Hareketin başlangıcını, film yapımcısı Robert Greenwald'ın Los Angeles'da ünlüler için düzenlenen eğitiminde bulmak mümkün. Bunun ardından 200 film yapımcısı savaşa karşı kendi argümanlarını hazırladılar ve Birleşen Sanatçılar adıyla örgütlendiler.

Ed Asner, hareketi "yaşamımın en ilginç ve canlı olayı" olarak adlandırdı.

Bundan sonra Hollywood, 2004 yılında George Bush'un yeniden seçilmesine kadar politik konuşmalar ve protestolarla çalkalandı.

Bush'un seçilmesinden sonra oluşan hayal kırıklığı içinde ki Hollywood savaş karşıtları Barış

ve Adalet Birliği gibi daha geniş koalisyonlarla birlikte çalışmaya başladılar.

Barış ve Adalet Birliği bu sene başında Washington'da 500 bin kişilik bir gösteri düzenledi. Kürsüden Sean Penn de konuştu ve eğer "şimdi savaşa karşı birşeyler yapmazsak 2008 seçimlerinde ödenecek bir hesabımız var" dedi.

Tim Robbins Ağustos ayında televizyonda sunuculuk yapan Bill Maher ile birlikte yeni muhafazakar yazar Stephen Hayes'e karşı tartıştı ve onu ekranda adeta ezdi.

Robins düşüncesini çok net bir biçimde ifade etti: "Bush gibi katillerin küresel bir süper gücü yönetmesine izin verilmemeli".

Vietnam Savaşı'nı eleştiren filmler savaşın bitiminden epey sonra 1970'lerin sonunda ortaya çıktı. Bugünkü muhalifler canlı tartışmalarla yığınlara sesleniyorlar. Ama elbette bugünkü eğilimi

biraz kuşkuyla ele almamak da aptalca olur. Haggis'in filmi sadece Irak politikalarını ele alıyor. "Grace is Gone" büyük politik olayları basit bir kişisel olaya indiriyor. "Rendition" terörizmi ele alıyor ama her şey beyaz bir kadın kahramanın etrafından dönüyor.

Şeytan

Kingdom and Hurt Locker gibi gelecek sene gösterime girecek ve Müslümanları şeytan gibi gösteren filmler de var.

Bu tür filmler Hollywood'un paraya susamış 3 trilyon dolar değerindeki medya şirketleri tarafından yönetildiğini gösteriyor. Bu şirketler için aksiyon ve eğlence daima politikadan önce geliyor.

Buna rağmen şimdi United Artists gibi birlikler oluşturan sanatçılar bağımsız filmler de yapıyorlar. İlle de büyük kârlara bakmıyorlar. Savaş karşıtı filmlere gidenler olduğu sürece de bu tür filmler yapılmaya devam edecek.

Sonunda Brian De Palma'nın Redaction'ına geldik. De Palma'nın filmi Irak'tan resimler, çok rahatsız edici fotoğraflar. De Palma "resimler savaşı durduracak olan şeydir" diyor. Kurgu olmasına rağmen sanki bir El Jezire dokümanteri seyrediyorsunuz.

Olaylar bir Iraklı kızın tecavüze uğraması ile başlıyor ve bir yığın sivilin ölümü ile bitiyor.

Redacted için Venedik Film Festivali'nde 5 dakika saygı duruşu yapıldı. Sorunun tam merkezine inmesi açısından bir örnek oluşturuyor.

Eğer hareket olmasaydı, bu hareketin yeni savaş karşıtı filmlere ilgisi olmasaydı Redaction gibi filmler hiçbir zaman ekrana gelemezdi.

Vatandaş Mustafa

Rize'nin Çamlıhemşin ilçesindeki Firtına Vadisi'ne kurulmak istenen hidroelektrik santrali ve ona karşı yöre halkının, hukukçuların ve çevre örgütlerinin mücadelesini konu alan belgeselin İstanbul'daki galası 15 Kasım'da Garaj İstanbul'da gerçekleşti.

Yöre halkının yanı sıra çevre örgütünün ve sanatçıların da katıldığı galaya ilgi de yoğundu.

Küresel Eylem Grubu adına Pelin Batu ve KEG aktivistleri de galadaydı. Sahnedan 8 Aralık mitinginin duyurusu yapıldı, bu mitinge katılımın önemi anlatıldı. Bu arada biz aktivistler de salondakilere 8 Aralık'ı duyuran bildirilerimizi dağıtıyorduk.

Avukat Remzi Kazmaz'ın yönettiği film Vatandaş Mustafa'da Firtına Vadisi'ndeki mücadelenin zorluklarını görüyoruz.

ÇED'in raporunda santralin kurulması halinde çevreye gelecek zararların bildirilmesine, santralin kurulmasının uygun sızulmasına, oranın bir sit alanı olmasına rağmen kâr için şirketlerin ve devletin nasıl inşaata izin verdiğini konu alıyordu film. Aynı Kaz Dağları'nda altın için doğanın katledilmesi gibi.

Akla ziyan bir bölüm de vardı belgeselde. Firtına Vadisi'ndeki santralin kurulmasına tepki gösterenler vadideki köprüye bir pankart asmış. Pankartta yazan sadece "Firtına Özgür Aksın..." imiş; ancak nedeni bilinmez, pankartla ilgili soruşturma açılmış! Kaz Dağları'ndaki kazılara tepki gösterenlerin enerji bakanı tarafından vatan haini ilan edilmiş gibi bir durum.

Hasankeyf'de baraj planları yapılırken, Allinoi'nin su altında kalmasına göre yumulup baraj inşasının "bilimsel" kurulca da onayı alınmışken, Munzur'dan Sinop'a çevre katliamları sürmekteymiş ve nükleer enerji temizmiş gibi dayatılırken 8 Aralık mitinginin önemi bir kez daha ortaya çıkıyor. Kâr için yapılan çevre katliamlarına dur demek, nükleere geçit vermemek, Türkiye'nin hemen Kyoto'yu imzalaması için 8 Aralık'ta sesimizi yüksek çıkarmamız gerekiyor.

Ken Loach Burası Özgür Dünya

Ülke ve Özgürlük (1995), Carla'nın Şarkısı (1996), Benim Adım Joe (1998), Ekmek ve Güller (2000), Afili Delikanlı (2002) ve Özgürlük Rüzgarı (2006) filmleriyle tanıdığımız İngiliz film yapımcısı Ken Loach'ın son filmi "Burası Özgür Dünya" her zamanki gibi son derece çarpıcı.

Film işçi sınıfından gelen iki kadının göçmen işçilere iş bulan bir yasadışı örgüt oluşturulmasını anlatıyor.

Birçok insana iş buluyorlar. Patronlar paraları onlara veriyor onlar da işçilere. Ne var ki sistemleri bir patronun iflasi ile bozuluyor. Çok sayıda işçi ücret-

lerini alamıyorlar.

İngiltere'nin ortasında son derece kötü koşullarda yaşayan göçmen işçiler bu durumda öfke doluyorlar.

Bu arada iki kadından birisinin bir oğlu var. Dedesinin yanında kalıyor. Annesini istiyor. Okulda sorunlu. Kadın işçi sınıfı değerleri ile yaptığı iş arasında bocalıyor. Oğluna olan sorumluluğu ile yaptığı iş arasında gidip geliyor. Ken Loach her zamanki gibi

gerçekleri bütün çıplaklığı ile ve dolayısıyla çarpıcılığı ile anlatıyor.

Filmi bitirdiğinizde bir süre sessiz kalıyorsunuz. Kapitalist dünyanın insanları nasıl şekillendirdiğini, sermaye birikiminin nasıl yaşandığını düşünüyorsunuz.

Doğu Bloku ülkelerinde daha iyi bir yaşam için ayaklanan, Stalinist rejimleri deviren insanların piyasa kapitalizmi karşısın-

da nasıl yeniden çaresizliğe düşüşünü görüyorsunuz.

Ken Loach bütün filmlerinde aynı şeyi yapıyor. Hiç üstünü örtmeden siyasi gerçekleri anlatıyor. Bu nedenle kimileri onun sinemasını beğenmiyor. Çünkü sinemacılık oyunu yapmıyor. Dili dolambaçlı değil. Dertini dolaylı anlatmıyor. İyi tarafı da bu.

Çünkü o bir sosyalist ve bir troçkist!

DurDe İzmir ve Dikili'de

11 Kasım'da Dikili'de yapılan KEG toplantısının DurDe masası da açıldı ve 301'i kaldırım kampanyası için imza toplandı. 14-15 Kasım'da ise Ege Üniversitesi'nde DurDe masası açıldı, el ilanı dağıtıldı. Ege'de artık her Çarşamba ve Perşembe düzenli masa açılacak.

16 Kasım'da Hrant Dink anısına Kurlangıcın Yuvası adlı kısa belgesel film gösterildi. Bin el ilanının dağıtıldığı gösterime yaklaşık 100 kişi katıldı. Kısa bir de söyleşi yapıldı. Filme katılan İzmir Doğum Hastanesi çalışanları aynı filmi işyerlerinde de göstermek istediklerini söylediler. Şimdi film hem hastanede hem de 21 Kasım 12:30'da Ege Üniv. Konferans Salonu'nda yeniden gösterilecek.

ASF hazırlık toplantısı

2008 Eylül'ünde Malmö'de toplanacak Avrupa Sosyal Forumu'na hazırlık toplantısı 30 Kasım, 1-2 Aralık tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştiriyor.

İlk gün çok sayıda ağ toplantı yapacak. 30 Kasım günü 13.00 - 15.00 saatleri arasında İklim Değişikliği Ağ toplantısı gerçekleştirilecek. ASF hazırlık toplantısının en önemli gündemlerinden biri Dünya Sosyal Forumu'nun çağrısıyla 26 Ocak'ta gerçekleştirilecek küresel "Başka Bir Dünya Mümkün" eyleminin örgütlenmesi.

Küresel Adalet ve Barış Koalisyonu:

Barışa bir şans verin!

Panel:
Hasan Cemal, Oral Çalışlar, Yasemin Çongar

Forum:
Adalet Ağaoglu, Ahmet Ümit, Berat Günçikan, Ercan Karakaş, Erdoğan Aydın, Gencay Gürsoy, Hakan Tahmaz, Kerem Kabadayı, Leyla İpekçi, Memet Ali Alabora, Musa Çam, Nuray Mert, Pelin Batu, Orhan Alkaya, Oya Baydar, Refik Durbaş, Seydi Fırat, Şenol Karakaş, Yıldız Ramazanoğlu, Zeynep Tanbay...

Taksim Square Otel Sraselvililer Cad., No: 15, Taksim / İstanbul
26 Kasım 2007,
Pazartesi 18.30 - 20.30

Ege 2 Aralık'a hazırlanıyor

İzmir, Dikili ve Afyon'un ardından 1-8 Aralık haftası etkinlikleri sürüyor.

12 Kasım'da Uşak'ta 20 kişilik bir toplantı yapıldı. 13 Kasım'da Ege Orman Vakfı'nda, 16 Kasım'da Konak Anadolu Lisesi'nde, 16 Kasım'da 9 Eylül Üniversitesi'nde ve Ege

Üniversitesi Fotoğrafçılık Kulübü'nde toplantılar yapıldı.

8 Aralık'ta dünya çapında gösterilerin yapılacağı uluslararası eylem gününe hazırlık çalışmaları çerçevesinde KEG aktivistleri Ege'de başka hazırlık çalışmalarını da yapacaklar.

Örneğin, 20 Kasım'da Kaçkarlılar Derneği'nin düzenlediği konsere katılıp barkovizyon gösterisi yapılacak. 1 Aralık'ta yine Kaçkarlılar'ın bir etkinliğine katılınacak.

Ege ve 9 Eylül Üniversiteleri'nde KEG toplantıları her Perşembe

15:30'da yapılıyor. İki haftadır her gün KEG masası açılması sonucu kampanyaya ilgi giderek artıyor.

KEG aktivistleri şimdi 2 Aralık mitingi için Afyon, Balıkesir, Denizli, Muğla, Kütahya, Manisa, Dikili ve Aliğa'dan katılımcıları merkezileştirmeye çalışıyor.

Ankara Kyotoyu imzala diyor

1 Aralık'ta Ankara'da gerçekleştirilecek "Kyoto'yu imzala! Küresel ısınmayı durdurun" mitingi hazırlıkları devam ediyor.

Tüketici Dernekleri Federasyonu mitingini inşası için var gücüyle çalışıyor.

KESK Şubeler Platformu, Çağdaş Gazeteciler Derneği, Ankara Tabip Odası, Çevre Mühendisleri Odası, İnşaat

Mühendisleri Odası mitinge desteklerini açıkladı ve üyelerini atılım için bilgilendirmeye başladı.

ÖDP'de 1 Aralık'a kitlesel katılım çalıştıklarını açıkladı.

Bu hafta Eğitim-Sen aracılığıyla bir kaç okulda toplantılar gerçekleştirilecek.

Kızılay Konur Sokak'ta stand açılıyor. ODTÜ, A. Ü. DTCF ve Cebeci Kampusu, H.Ü. Beytepe

Kampusu'nda de standlar açılıyor.

ODTÜ ve A. Ü. Cebeci kampusunda 26 Kasım günü film gösterimi yapılacak. 27 Kasım'da forumlar düzenlenecek. 28 Kasım'da ise iklim değişikliğini durdurun yürüyüşleri gerçekleştirilecek.

Mitinge çağrı yapan 20 bin bildiri dağıtıldı. Mekan içi afişlemeler gerçekleştiriliyor.

5 bin çıkartmayla son hafta Ankara sokakları donatılacak.

Sokak afişleri ve Cebecili öğrencilerin kendi 3 bin bildiri de yolda.

Ankara'yı susuz bırakan Melih Gökçek'i, küresel ısınmaya karşı 1 Aralık mitingi Ankaralıların tepkilerini dile getirdikleri bir kürsü olacak. 1 Aralık'a katılanlar 8 Aralık'ta Kadıköy'de olacaklar.

Bursa'da 8 Aralık çalışmaları

Kampanyaya Yerel Gündem 21 aracılığıyla izni alabildiğimiz 12 lisede küresel ısınma sunumları yapmakla başladık.

Bu liselerin 6'sında açık bir şekilde 8 Aralık'ın duyurusunu ve Bursa'da yaptığımız KEG kampanyalarına katılım çağrısı yaptık.

Çıkardığımız 8 Aralık afişlerini tüm okullara yolluyoruz.

Yerel Gündem 21'de **Umut İktidarı** filmi göster-

ilecek ve ardından KEG toplantısı yapılacak.

Bu toplantının afişleri de yarın bütün okullara götürüldü.

Konak Kültür Merkezi'nde geçen hafta sonu yapılan panele 50 kişi katıldı. Toplantıda en çok bahsedilen konu 8 Aralık ve yaptığımız kampanyaların önemi. Bu toplantıda yeni ilişkiler de kazanıp ileriye dönük işler planladık.

Bu zamana kadar birçok kurumla ön görüşme yap-

tık ve 8 Aralık için destek aldık.

Yeşiller, CGD, Doğa-Der, EMO, Zeytin-Sen, Yerel Gündem 21 ve Toplum Gönüllüleri kampanyaya destek verdiler.

TMMOB, KESK, ÖDP, Marçep, Kuş Gözlem Topluluğu ve Tunceliler Derneği ile görüşülecek ve Perşembe günü KESK'te bir kurumlar toplantısı yapılacak.

Bu toplantıda 1 Aralık'ta yapmayı planladığımız basın açıklaması ve Kadı-

köy'e gidiş organizasyonu konuşulacak.

3 Aralık'ta üniversitede Toplum Gönüllüleri panel izni aldılar.

OKURLARDAN

DTP'ye destek vermek

Bugün vereceğimiz bir mücadelede, sonucu göz ardı ederek hareket etmemizin bize ve Kürt halkına vereceği zarar tartışılmaz ki büyük olacaktır. Bugün DTP' in milliyetçi insanların gözünde nasıl şekillendiğini hepimiz gayet iyi biliyoruz. "DTP PKK demektir, PKK teorör örgütüdür deyin..."

Bizim çıkıp da Kürt kardeşlerimizin 20 milletvekili çıkartan bir partiye karşı, Türk milliyetçilerinin bakışını göz önüne alarak hareket etmemiz, Kürtler'in kendi geleceğini tayin haklarına büyük bir köstek olur diye

düşünüyorum. Bizim şu anda tam aksine Kürtler'in DTP konusunda ki kararlarına saygı duymamız ve bu kararlarına gerekli desteği vermemiz gerekir.

Hepsi bir yana Kürt milliyetçiliğiyle ilgili söylediğin şeyde baskı gören DTP' ye destek olması, bu ülkedeki diğer ezilen, milliyetçilik oyununun kurbanı olan (Çerkezler, Lazlar, Ermeniler vs.) ulusların, farklı renklerin bütün taleplerini dile getirilmeli.

Berthem Baltaş

Küreselleşme ve milliyetçilik

Küreselleşmenin yarattığı tehditler genelkurmay brifinglerinin bile başlıca konusu oldu. Küreselleşmeye karşı mı olmak gerek? İki şeyi birbirinden ayırmak zorunlu. Dünyayı piyasa ekonomisinin ve özel şir-

ketlerin tam egemenliğine sokmak isteyen yeni-liberal küreselleşme bir yanda. Diğer yanda insanlığın küreselleşmesi, din, dil, ırk farklılıkları göz etmeden birleşmesi, birlik içinde özgürce yaşama olasılığı var. Marks, kapitalizmin sosyalist toplumun maddi koşullarını hazırlarken tam da bu durumu kast ediyordu.

Fatma Durgun

Bize yazın!

Gazetemiz hakkında görüş, eleştiri ve önerilerinizi

yazın, bu köşede yayımlansın...

sosyalistisci@gmail.com

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, ege-men sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milletlerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mü-cadele dünya çapında bir mücade-lenin parçasıdır.

Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karıştıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün hakların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının emiliteran, em mücadelecisi kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylece bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlanmalıdır. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşası çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

DSİP'in

internet sitesi

dsip.org.tr

yenilendi

sosyalist işçi

■ Uluslararası Tanıtım ve Yayıncılık Ltd. Şti.
■ Sahibi: Özden Dönmez ■ Sorumlu Yazışleri
Müdürü: Volkan Akyıldırım
■ Adres: İstiklal Cad.,Büyükparmakkapı Sok., 8/10,
Beyoğlu/Istanbul ■ Baskı: Yön Matbaası
■ Yerel süreli yayın, haftada bir yayınlanır
www.sosyalistiscd.org

Bangladeş:

Selden 5 bin kişi öldü

Küresel ısınma yoksulları, çocukları ve yaşlıları vuruyor

Sidr kasırgasının vurduğu Bangladeş'te üç binden fazla insan hayatını yitirdi. Ölü sayısının 10 bini aşabileceği söyleniyor.

900 binden fazla insan acil yardıma muhtaç durumda. Ülkenin 143 bin kilometrekarelik büyüklüğü göz önüne alındığında 7 milyon kişinin benzer bir durumda olduğu tahmin ediliyor.

Her yıl Muson Yağmurları sonucu sel felaketleriyle karşı karşıya kalan Bangladeş'te durum giderek zorlaşıyor. Ağustos ayında aşırı yağışlar sonucu nehirlerin taşmasıyla meydana gelen seller sonucu Asya'da 20 milyon kişi ölmüş, en büyük kaybı Bangladeş vermişti.

Sel suları sonucu 5 metrelik dalgalar her yeri tahrip etti.

Bangladeş, yılın üçte ikisi, üstelik iklim değişikliğiyle birlikte artan yapıda yağış alıyor, ancak ülkedeki su sorunu giderek büyüyor. Nehirlerin taşması sonucu, yer üstündeki temiz su kirli suyla karışmış durumda, mikroplu.

Bangladeş hükümeti 1980'lerin sonunda ülke

çapında milyonlarca arazyen kuyusunun açılmasını sağlayan yeraltı suyundan yararlanma planı uygulamıştı. Ancak 64 bölgenin 59'undaki yer altı suyunun kabul edilebilir sınırı 50 ile 175 misli zehir, üstelik etkili zehir olan arseniği içerdiği anlaşılarak kapatıldı. Bu

sulardan 9-12 yıl içenler şimdi kangren, kanser gibi ölümcül hastalıklara yakalandılar. Bangladeş halkı çok fakir, suları kaynatacak kömür ya da odun alacak paraları yok.

150 milyonla dünyada en fazla nüfus yoğunluğuna sahip ülkelerden biri olan Bangladeş'te kişi başına

düşen milli gelir 220 dolar. Bangladeş nüfusunun yüzde 90'ı köylerde yaşıyor ve tarımla uğraşılıyor. Seller sonucu tarımsal nüfus açlık tehlikesiyle de karşı karşıya.

İktidardaki yeni-liberal Bangladeş Milliyetçi Partisi, küçük bir azınlığın çıkarlarını koruyor.

Kasırgalar nasıl oluşuyor?

Her şey Atlantik veya Batı Hint Okyanusu'ndaki suların ısınmasıyla başlıyor. Buharlaşan su yukarı çıkıyor ve fırtına bulutları oluşuyor.

Yükselen havanın yerine soğuk hava geliyor. Bu arada dünyanın dönüşünden kaynaklanan merkez kaç kuvveti hava kütesini döndürmeye başlıyor.

62km/h şiddetinde artık tropikal fırtınadan söz ediliyor. Atlantik üzerin-

den geçerken iyice şiddetlenerek kasırgaya dönüşmekte. 20 ila 500 km uzunluğundaki fırtına bulutları merkezin etrafında hızlanarak dönmeye başlayınca, sakin olan merkezde alçak basınç, yükselen hava yüzünden durmadan artıyor ve sonunda dev bir su kütesini yutacak duruma geliyor. Bu sel dalgası normal su seviyesini altı metre kadar aşabilir ve karanlı suya gömülebilir.

Santraller ısıtıyor

Türkiye'de işleyen ya da yapım aşamasında 559 enerji santrali var. Bu santraller 124 milyon Megawatt/saat enerji üreten karşılığında 102 milyon ton karbondioksiti atmosfere bıraktı. Bu enerjinin yüzde 66.9'u fosil yakıtlardan, yüzde 32.4'ü hidroelektrik santrallerinden ve sadece yüzde

0.2'si diğer yenilenebilir enerji (rüzgar, güneş) kaynaklarından elde ediliyor. "Enerji sektörünün karbon salımları bütünü yüzde 25'ini oluşturuyor ve enerji üretimi küresel ısınmaya en fazla katkı yapan sektörlerden biri" (Eylem için Karbon İzleme Veri Bankası - CARMA raporundan)

Isınma kasırgaları tetikliyor

1990'dan itibaren kasırgaların sayısı arttı. 1975-1989 yılları arasında toplam 171 kasırga gerçekleşirken 1990-2007 arasında 300'den fazla kasırga oluştu. 1988'de ABD'yi vuran Georges Kasırgası'nın hızı 153 km/saat iken 2005'te gerçekleşen Katrina Kasırgası'nın hızı 248 km/saate ulaştı.

Ekonomik faturası

Atmosferi en fazla kirleten ülkelerin başında gelen ABD, doğal felaketlerin yarattığı yıkıma 10 yılda 61.1 milyar dolar harcadı.

Katrina Kasırgası, 31.3 milyar dolar, Rita Kasırgası 4 milyar dolar, Andrew Kasırgası 2.7 milyar dolar, Ivan Kasırgası 2.6 milyar dolar, Wilma Kasırgası 2.2 milyar dolar, Charley Kasırgası 2 milyar dolarlık zarar yaratmıştı.

Nükleer santral hani güvenliydi?

Japonya'nın Miyaçi bölgesindeki Onagava Nükleer Santrali'nin üçüncü reaktörü kaza sonucu kapatıldı.

Hidrojen seviyesindeki artış sonucu durdurulan üçüncü reaktörden radyasyon sızıntısı gerçekleşmediği açıklansa da kaza araştırılıyor.

Japonya elektrik ihtiyacının üçte birini nükleer santrallerden temin ediyor. Geçen Temmuz'da gerçekleşen şiddetli deprem sonucu en büyük santral Kasıvazaki-Kariva'da yangın çıkmış ve radyasyon sızıntısı meydana gelmişti.

Ağustos ayında Meksika'nın Yucatan yarımadasını vuran Dean kasırgası ülkenin tek nükleer santrali Laguna Verde'de üretimin durmasına yol açmıştı.

Çöp Sepeti

Ersin TEK

"Bu siteye erişim mahkeme kararı ile engellenmiştir". Birkaç aydır, dünyadaki en büyük sitelerden birine girmeye çalıştığınızda, bu yazı ile karşılaşılıyorsunuz. Mahkeme kararı ile engellenen site, bir blog sitesi. Yani, isteyen herkesin kendisine kişisel internet günlüğü hazırlamasına olanak tanıyor. Aynı zamanda, bu sitedeki yazılım, özgür yazılım. Yani, kar amacı güdülmeyen binlerce insan gönüllü olarak bu yazılımı geliştiriyor ve isteyen herkes de bu yazılımı özgürce kullanabiliyor.

yasaklanan bu site WordPress.org. Bu sitenin altında onbinlerce blog var. Binlerce site de bu siteyi edindiği yazılımı kullanıyor.

Bu sitenin altındaki bir tek blog yüzünden bütün bir site, tamamen erişime kapatılmış durumda. Pire için yorgan yakmak böyle bir şey olsa gerek. Üstelik WordPress'in kapatılması Türkiye'de türünün ilk örneği değil. Daha önce Ekşi Sözlük ve YouTube benzer şekilde kapatılmıştı.

Aslında gazete kapatılmasına yabancı değiliz. Sosyalist İşçi de dahil yüzlerce süreli veya süresiz gazete kapatıldı. Fakat, yasal bir düzenleme olmadıysa, site kapatılması ise yeni bir gelişme.

Üstelik kapatılan site-ler, içerikleri binlerce insan tarafından oluşturulan ve bu anlamıyla toplumun sesini yansıtan siteler. Oysa binlerce ırkçı site halen yayında. Hrant Dink'in katili ve katilin zmettiricisini öven siteler hala yayında.

Bilginin fikirlerin özgürce dolaşabildiği bir dünya için de başka bir dünyaya ihtiyacımız var